

Суд зобов'язав
московитів
звільнити храм
на Поліссі

с. 11

Збірну Швеції –
дискваліфіковано –
і сьогодні Україна грає
за вихід на ЧС-2026
проти Польщі

с. 5 і с. 13

Базальтове борошно:
посипали ним
у редакції вазони –
і вони «ожили»!

с. 9

№ 13 (16 962)

ВОЛИНЬ

Середа, 1 квітня 2026 року

4 820230 060010

volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI x.com/Volyn_ZMI instagram.com/volyn_zmi

Нас читають із 1939 року!

■ Незагойна рана

Герой Володимир Остапчук як механік не мав би йти на «нуль», Але замінив хворого побратима...

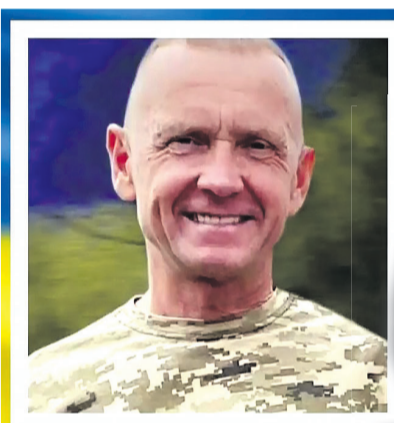

Фото Катерини ЗУБЧУК.

3 9-го травня 2022 року Володимир Остапчук був у складі 14-ї ОМБр.

– Чоловік був на війні механіком і не мав би йти на позиції, – цим я себе й заспокоювала, – каже дружина захисника Галина Остапчук, – думала, що Володя не сидітиме в окопах, не братиме безпосередньої участі в бойових діях...

Але сталося так, що хтось захворів, і Володя сам зголосився до складу групи, котра вирушала на позицію. Був вибух, одного з побратимів засипало – він поспішив до нього, щоб звільнити з пастки. В якусь мить встав на повний зріст, і раптом міна – прямо під ноги...

Життя Володимира Остапчука обірвалося 21 жовтня 2022-го під час виконання бойового завдання в районі Іванівки Куп'янського району Харківської області

«Одного з побратимів засипало – він поспішив до нього, щоб звільнити з пастки. В якусь мить встав на повний зріст, і раптом міна – прямо під ноги...»

Історія невимовного болю – на с.3 і с. 8

■ Про це говорять

У найбагатшого олігарха з Волині немає власного авто

Народний депутат Ігор Палиця оприлюднив декларацію за 2025 рік

Василь КІТ

Народний депутат України Ігор Палиця, обраний до Верховної Ради України у 2019 році по одномандатному виборчому округу №22 (м. Луцьк), оприлюднив щорічну декларацію про доходи за 2025 рік.

Членів сім'ї політик у декларацію не вніс.

53-річний Ігор Палиця – політик № 1 Волинської області.

Подробиці – на с. 6

■ Ім'я Волині

Фото з архіву Лесі ВЛАШИНЕЦЬ.

Пісня «Волинь моя, краса моя...» народилася з душі і серця Степана Кривенького.

«Маестро наш, Степане, чом відлетів так рано услід за журавлями в синю вись...»

«...Лишив нам свою пісню, як долю благовісну, заспівану на цій землі колись...» – цими зворушливими словами поет Миколай Шостак і композиторка Галина Васіна п'ять років тому описали в своїй пісенній посвяті талант Степана Кривенького, заслуженого працівника культури України, Почесного громадянина Волині, автора її славня та однойменної збірки пісень «Волинь моя», засновника та багаторічного керівника народного аматорського хору «Хлібодар» будинку культури села Вільхівка на Горохівщині

Леся ВЛАШИНЕЦЬ (КРИВЕНЬКА)

Цього року 6 квітня виповнюється 85 років від дня народження Степана Федоровича. 35 із них він спочиває в засвітах, та впродовж тих літ волиняни в багатьох країнах світу, заслухавшись жит-

тедайно-пророчими словами цього волинянина, згадують їх автора так чуттєво, ніби бачилися з ним учора чи зустрінувшись завтра.

Ця публікація – молитовний дарунок Тобі, рідний, на святі Небеса та вдячна присвята всім, хто переповідає легенду Твоє життя.

Розповідь про Піснелару – на с. 10

■ Завтра зустрінемо разом!

Дід Георгій начаклував собі 1000 гривень!

«Сподіваюся, що наступного разу ви придете з тисячею і до мене», – сказав пенсіонер і... як у воду дивився!

Георгій Кочергін: «Дива трапляються!»

Як саме – читайте на с. 7

Пульс тижня

Волинянин став посмертним донором для трьох людей

Команда фахівців Нововолинської центральної міської лікарні спільно з колегами із «Першого медичного об'єднання Львова» провела забір життєво важливих органів: печінки та двох нирок

Катерина ЗАГАЙКО

Завдяки злагодженій роботі, органи оперативно доставили до Львова, де їх одразу трансплантували пацієнтам, які потребували невідкладної допомоги. Тепер у трьох людей з'явився шанс на нове майбутнє. Одну нирку пересадили 43-літній Євгеній з Тернопільщини (5 років на діалізі), іншу отримав 63-річний львів'янин Богдан. Печінку трансплантували 34-річній Яні з Кам'янець-Подільського.

«Для кожного з них це можливість жити без постійної боротьби та знову будувати плани. Дякуємо рідним посмертного донора», – наголошують у КНП «Нововолинська ЦМЛ». ■

Побив знайому – ще й при затриманні поліцією кинув гранату

Надзвичайний випадок зафіксовано на Ківерцівщині

Раїса ІВАНЮК

Жителька села Журавичі Луцького району повідомила поліцію, що знайомий вдарив її та погрожував гранатою. Після цього чоловік утік в невідомому напрямку.

Поліцейські одразу розпочали пошуки і вже за кілька годин встановили його місце перебування – він переховувався в одному з будинків населеного пункту.

Під час затримання чоловік не реагував на вимоги поліцейських. Він від'їхав заpal від гранати та відкинув його – стався вибух. На щастя, сама граната не здетонувала, ніхто не постраждав.

Чоловіка затримали, вирішується питання повідомлення йому про підозру та обрання запобіжного заходу. Обставини події встановлюють слідчі. ■

У 2025 році з Волинської області експортували сільськогосподарської продукції на понад 320 мільйонів доларів, що становить близько 40% від загального експорту регіону. Водночас аграрні підприємства забезпечили суттєві надходження до бюджетів: сплачено понад 1,9 мільярда гривень податків – це на 630 мільйонів більше, ніж роком раніше. Також зросли надходження від орендної плати за землю – до 1,6 мільярда гривень.

До Дня «волинської» 100 ОМБр, який відзначається 29 березня, начальник Торецької міської військової адміністрації, полковник Василь Чинчик вручив низці бійців «Сталевої Сотки» медалі «За оборону Торецької громади». Битва за Торецьк – це понад 15 місяців запеклих вуличних боїв у цьому шахтарському місті.

ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ» ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

- ✓ ТзОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНЮК)
- ✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)
- ✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)
- ✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)
- ✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)
- ✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)
- ✓ СТзОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)
- ✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (керівники Віталій ЗАРЕМБА та Василь НАЗАРЧУК)

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел: 0661338688.

На лінії вогню

«Сталеву Сотку» привітав Святослав Вакарчук, а волинські депутати вручили мільйон!

Фото: 100 омбр, 2026

«Сталева Сотка»: бригада, яка звучить! У цьому вже не раз переконувалися Президент України Володимир Зеленський і Головнокомандувач ЗСУ Олександр Сирський.

Також захисникам висловили гучне «Слава!» фронтмен гурту «Козак Систем» Іван Лень, музикант, громадський діяч та військовослужбовець Миколай Серга, стендат-комік, а зараз військовий кореспондент Сергій Ліпко, в.о. голови Волинської ОВА Роман Романюк, голова Волинської обласної ради Григорій Недопад, і, звісно, мільйонна Волинь, де за них моляться і найбільше чекають

Сергій ХОМІНСЬКИЙ, начальник відділення комунікації 100 ОМБр Сухопутних військ України ЗСУ

29 березня – день 100 ОМБр. З цієї нагоди «Сталеву Сотку» привітав і її командир, полковник Руслан Ткачук.

«Дорогі бойові побратими та посестри! Щиро вітаю увесь особовий склад бригади з Днем 100 ОМБр!

Два роки тому наша «Сталева Сотка» одержала статус механізованої бригади і увійшла до складу Су-

хопутних військ ЗСУ.

Відтоді ми пройшли запеклі бої на Покровському, а згодом – на Торецькому напрямках. Нині ж – продовжуємо успішно стримувати ворога на підходах до Костянтинівки.

Загалом ми уже четвертий рік перебуваємо на сході України. Ще в статусі бригади тероборони наші підрозділи героїчно билися на Бахмутському, Лиманському та Куп'янському напрямках.

Перше ж бойове

хрещення бійці «Сотки» одержали на початку повномасштабного вторгнення на Київщині.

Нині ми можемо впевнено говорити, що 100 ОМБр є однією із найбоездатніших бригад Збройних Сил

емо болючих втрат. І сьогодні найперше згадаємо кожного і кожну, хто загинув, або зник безвісти на полі бою. Завдяки їхньому подвигу Україна вперто стоїть попри шалений тиск здичавілої орди.

«Своє відеозвернення до 100 ОМБр фронтмен гурту «Океан Ельзи» Святослав Вакарчук закінчив словами: «Хоробрим Бог помагає!».

України. Нас щиро поважають побратими та посестри з інших підрозділів, і нас люто ненавидять вороги – адже ми їм добряче залили сала за шкуру!

Так, нам дістаються найскладніші завдання, які ми виконуємо ціною неймовірної стійкості та мужності нашого особового складу.

На жаль, ми зазна-

Я дякую кожному бійцю і кожній бійчині «Сталевої Сотки» за їхню щоденну титанічну працю. Ви неможливе робите можливим, щодня виборюючи для нашої держави надію на відродження та процвітання.

Бажаю усьому особовому складу бригади здоров'я, сил та завзяття – адже поборотися з окупантами

Давайте допоможемо

Біля Луцька дарують квартиру за допомогу дитині!

У 5-річного волинянина Матвія Колядюка рідкісна генетична хвороба – м'язова дистрофія Дюшена. Відомі українські блогери та бізнесмени об'єдналися, щоб зібрати кошти для його порятунку. Цю хворобу здатен зупинити укол Elevidys, який вартує 2,9 мільйона доларів. Наразі, спільними зусиллями небаждужих людей, вже зібрано понад 75% від загальної суми

Катерина КОЗАЧУК

Втім, волинські бізнесмени об'єдналися, та оголосили про акцію порятунку Матвія, в межах

Фото з архіву родини КОЛЯДЮКІВ.

Щиро дякуємо кожному, хто долучається до допомоги Матвію Колядюку.

якої за внесок до збору розіграють дуже цінні призи. Один з найдорожчих подарунків – квартира від будівельної компанії «Сімейна

Фортеця», що біля Луцька. «Спільними зусиллями, ми зможемо допомогти цій сім'ї і цьому хлопчику жити звичайним, щасливим жит-

нам ще доведеться! А також бажаю найголовнішого – живими та з честю повернутися до своїх домів, адже там на вас чекають понад усе!

З Днем 100 ОМБр, дорога родино «Сталевої Сотки»!

Тримаємо стрій – і все буде Україна!» – наголосив полковник Руслан Ткачук.

Також воїнів та командування «Сталевої Сотки» відзначили почесними грамотами Волинської обласної ради, вручили сертифікат на 1 мільйон гривень, який виділили з обласного бюджету на спорудження на території постійного місця дислокації військової частини Меморіалу слави на честь polegлих військовослужбовців «Сотки», а також передали комплекси супутникового зв'язку і засоби для організації логістики». З цієї метою відзнаки, подарунки та засоби для виконання бойової роботи на передову доправили депутати Волиньради Ігор Лех і Віктор Козак, начальник Ковельської РВА Ольга Черен і голова Колодяжненської громади Віталій Кашик.

До речі, своє відеозвернення до 100 ОМБр фронтмен гурту «Океан Ельзи» Святослав Вакарчук закінчив словами: «Хоробрим Бог помагає!».

А за цим QR-кодом ви можете переглянути фільм про волинську «Сталеву Сотку» – «Гартована у боях: бойовий шлях 100 ОМБр»:

тям. І чудово, що квартира дістанеться небаждужій людині, яка не пройде повз збір для порятунку життя дитини», – розповів луцький забудовник, власник компанії «Сімейна Фортеця» Олександр Князев.

Окрім квартири, оберуть й переможеців, які стануть власниками автовок, золотих злитків, відпочинку на Світазі, мопедів, iPhone, 5 тисяч доларів готівкою тощо. Усі ці призи можна буде виграти вже 1 травня за внесок на лікування Матвія Колядюка від 500 гривень. Обов'язкова умова – вказувати свій номер телефону в коментарі до платежу.

Номер картки банку для допомоги Матвію Колядюку та участі в розіграві квартири, автовок, золотих злитків та інших цінних призов: 4874 1000 2252 8304.

Розіграш відбудеться вже 1 травня. З кожним з переможців сконтактують телефоном, який буде вказаний в коментарі до платежу. ■

■ Незагойна рана

Герой Володимир Остапчук як механік не мав би йти на «нуль», Але замінив хворого побратима...

Продовження.
Початок – на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

«ВОЛОДЯ БУВ НЕЗЕМНИМ РОМАНТИКОМ!»

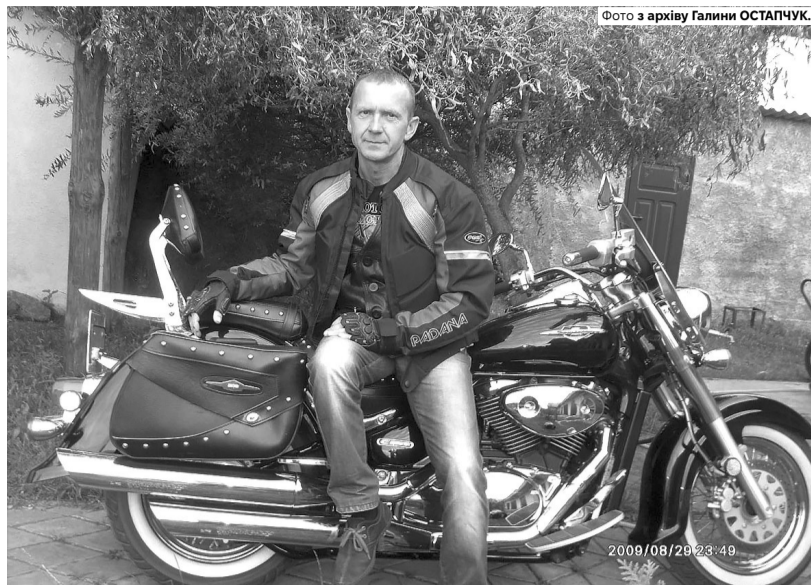
Галина – родом із Рівненщини, Володимир – із Любешова. У другій половині 1980-х років доля звела їх у Луцьку. Вона навчалася у ВНУ імені Лесі України (на той час це був педагогічний інститут), він – у ЛНТУ (тоді ще – філіал Львівського політехнічного інституту). Із Галиною в одній кімнаті гуртожитку жила дівчина з Любешова, з котрою зустрічався друг її майбутнього чоловіка.

– От той друг і сказав Володі про мене. Мовляв, може б ти познайомився з нею? – пригадує жінка. – Так і сталося. Побачилися ми, почали зустрічатися, зав'язалася наша любов. Ми тоді бідно жили – це ж кінець 1980-х – початок 1990-х. Але завжди, коли в нас було побачення, то ходили в популярне тоді в Луцьку кафе «Буратіно». Володя знав, що мені до смаку заварне тістечко, отож, воно завжди було в мене до чаю.

День, коли Володимир і Галина обмінялися обручцями.

І згодом, як ми вже, одружившись, жили в Любешеві, то, буваючи в Луцьку, чоловік обов'язково привозив мені те, облюбване мною, заварне тістечко. Він був неземним романтиком! Хотів, щоб ми мандрували. Якось взяв із дому мотоцикл «Мінськ» і приїхав ним до Луцька, щоб завести мене

Маючи хобі байкера, Володимир став підприємцем у сфері мототехніки.

в Жабку, що на Ківерцівщині, на... весняні квіточки. Майже кожного тижня ми їздили в Жабку з друзями – такими ж романти-

ді-романтика проявлялася підприємливістю – він ще в студентські роки вчився заробляти гроші. Тож ми з ним возили горілку в При-

та ще й сусіди готували – варили, смажили, пекли.

«Я НЕ БАЧИЛА, ЩОБ ЧОЛОВІК СЕРЕД ДНЯ ЛЕЖАВ НА ДИВАНІ»

Молоде подружжя починало своє сімейне життя в Любешові, в хаті батьків Володи-

«Якось взяв із дому мотоцикл «Мінськ» і приїхав ним до Луцька, щоб завести мене в Жабку, що на Ківерцівщині, на... весняні квіточки.»

ками, влаштовували пікнічок. Хлопці брали гітари – весело було. Шашлики для студентів – дороге задоволення, то ми купували ковбаску й смажили її.

балтику, а в москву ковбасу брали, каву. На Київському вокзалі, прямо з землі, продавали, щоб на виручені гроші і прожити, й щось побачити.

Чотири роки вони зустрічалися. Коли мова зайшла про те, як же дійшло до весілля, жінка каже:

– Мій майбутній чоловік дуже боявся втратити свободу. Говорю так, бо з таким коханням, як наше, можна було й через місяць після першої зустрічі одружуватися. Володя не поспішав. Все ж у 1992 році ми побралися. Освідчувався просто – це завраз треба, як мовиться, білого коня й море квітів, а тоді приїхали ми до моїх батьків – він попросив руки й серця їхньої доньки. А потім були і традиційні заручини, і весілля – на триста гостей. Свекор із допомогою рідні зводив шалаш на своєму об'єкті в Любешові. Вся родина

Незабутні студентські літа були сповнені романтикою.

мира. Власне, на той час старші Остапчуки перебралися в новий будинок, а вони залишилися в старішій, разом із бабусяю чоловіка. І так було літ шість.

– Хоч уже через три роки, – пригадує той час Галина, – Володя почав будувати наш дім – ось цей, де ми з вами й зустрілися. За два роки після весілля в нас народився син, якого назвали Ігорем (доцю Яну Бог дасть, коли первістку буде вже дев'ять літ. – Авт.). Я пішла в декретну відпустку. По-своєму теж допомогала з будівництвом. Це зараз наймають

бригади спеціалістів, а тоді була толока – збиралися родичі й виручали. Треба було обіди для них готувати. Тому й затрималася у відпустці, хоч можна було й раніше вийти на роботу в дитячий садок, де працювала, одержавши диплом педінституту. А чоловік заробляв, як міг, на сім'ю, на цей, наш, дім. Коли зараз оглядаюся на минулі роки, то ловлю себе на думці, що не бачила, аби він серед дня лежав на дивані.

Спочатку Володимир Остапчук працював трохи головним інженером на льонозаводі. А потім, маючи уже на той час статус ФОПа, був посередником між місцевою фабрикою, яка виробляла, зокрема, прищіпки, й покупцями. Але це – не все: за словами пані Галини, чоловік і журавлину заготовляв, гриби, і шкури телячі возив у білорусь. А

про те, яким хазяйновитим він був, то сьогодні розкаже затишне обійстя Остапчуків – ошатний будинок, високі туї, інші дерева на подвір'ї, саджанці яких він привіз звідусіль. А це ж господарські будівлі, які Володимир звів для свого бізнесу. Їзда на мотоциклі, хобі байкера переросли в підприємницьку діяльність у сфері мототехніки.

Боляче жінці згадувати про все те, що доля дарувала їм прожити, побачити, пропустити через серце, у минулому часі.

Закінчення розповіді – на с. 8

■ Кримінальне чтиво

ПОЛЬЩА ВИДАЛА: за душогубство волинянин проведе 14 років за ґратами

Апеляційний суд залишив чинним вирок вбивці з Володимира

Наталка НЕКОЗ

Погодившись із позицією прокурорів Волинської обласної прокуратури, Рівненський апеляційний суд залишив у силі вирок суду першої інстанції, яким 43-літньому жителю

Володимира призначено покарання у вигляді 14 років позбавлення волі за вчинення за попередньою змовою групою осіб умисного вбивства з особливою жорстокістю (п. п. 4, 12 ч. 2 ст. 115 КК України).

Як інформує Волинська обласна прокуратура, восени 2021 року в будинку у місті Володимир чоловік разом із раніше судимою за умисне

вбивство жінкою заподіяли численні тілесні ушкодження 40-літньому знайомому, з яким розпивали спиртне. Потерпілий помер на місці події від отриманих травм.

Вироком суду у 2022 році жінці було призначено покарання у вигляді 14 років та 7 місяців позбавлення волі. Вирок набрав законної сили.

Її спільник, щоб уникнути кримінальної відповідаль-

ності, виїхав до Республіки Польща, де був затриманий та екстрадований в Україну.

Суд призначив йому покарання у вигляді 14 років позбавлення волі, проте сторона захисту, вважаючи вирок занадто суворим, оскаржила його в апеляційному порядку.

Апеляційний суд дослухався до доводів прокурорів і залишив рішення суду першої інстанції без змін, відтак обвинувачений 14 років відбудуватиме покарання в місцях несвободи. ■

Погляд

Юрій ЛУЦЕНКО, політик і державний діяч, ветеран війни з росією

А «слуги» надалі бастують...

«Слуги народу» вже котрий тиждень бастують. Голосів за будь-які урядові законопроекти нема. З огляду на абсолютну покірність протягом 7 років, це – повстання рабів. При чому – глухонімих. Бо жодних вимог колишня монобільшість не висуває

ЩО СТОІТЬ ЗА ЦИМ?

1. Небажання голосувати закони про підняття податків, які гарантували МВФ президент, прем'єр і голова Нацбанку. Мало хто вірить, що у «зелених» прокинулася совість. Скоріше – причина у зупинці конвертних стимулів. Рабам урізали пайку.

2. Образа на Уряд і особисто прем'єра Свириденко, які не вважають за потрібне навіть робити вигляд спілкування з депутатами. Якщо при Ермаку (і з конвертами) така поведінка стюардеси була звичною, то після падіння все-сильного «віцепрезидента» раби захотіли хоч мінімальної поваги.

3. Невдоволення очолив Арахамія. Які раби, такий і Спартак. Але нинішній директор коаліції «слуг» та опзж явно може стати Головою Верховної Ради.

І дійсно: який сенс із нинішнього Стефанчука, якщо він абсолютно похоронив суб'єктність парламенту і в носі має питання депутатів до ними ж найнятого Уряду?

4. Зміна статусу Арахамії з формального директора більшості до офіційного статусу влаштовує Офіс Президента, який готовий перекласти на нього брудну роботу з рабами. Аби були голоси.

5. Такою ротацією у вищому кріслі Верховної Ради цікавляться і ті, хто вірить, що Арахамія легко підпише чи ратифікує будь-яку мирну угоду. Бо він – рафіноване підтвердження принципу «бавло перемагає зло».

Чому на четвертому році війни ми мусимо спостерігати за цими огидними маневрами?

Бо 7 років тому українці вручили владу авторитарному популісту. А потім ще й дали йому монобільшість із числа ним же зібраних ноу-неймів.

Відтак, все державне управління звелось до виконання непрофесійних забаганок, виправити які не мають сміливості ні парламент, ні уряд, ні суд.

І сьогоднішнє повстання рабів – не криза, а штучно створена ситуація для перерозподілу впливу на ресурси.

І, якщо ви уявите на одному рингу фігури Стефанчука і Арахамії, – зрозумієте глибину політичної кризи, в яку завела політика Зеленського. ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Максим МУРАШКО – боєць із міста Ківерці (родом із села Старий Чорторийськ, що на Маневиччині);

Роман ІВАНУШКО – боєць із селища Мар'янівка, що на Горохівщині;

Василь ШИЛЕНІН – боєць із міста Нововолинська;

Олександр РЕШЕТЮК – боєць із міста Володимира;

Володимир АНТОНЮК – боєць із села Бузаки Камінь-Каширського району;

Сергій ПАНАСЮК – боєць із села Бобли, що на Турійщині;

Павло КУЗЬМИК – боєць із села Башлики, що на Ківерцівщині;

Юрій ЛІТВИНЦОВ – боєць із села Липне, що на Ківерцівщині;

Артем ЗУБКО – боєць із міста Луцька;

Олександр АБРАМЧУК – боєць із міста Луцька;

Олександр ДОМАЛЬЧУК – боєць

із села Угриничі, що на Любешівщині;

Іван МАТВИЮК – боєць із села Олександрівка, що на Рожищенщині;

Іван ЛИТВИНЧУК – боєць із міста Луцька;

Василь КОЛОШНЮК – боєць із села Колона, що на Іваничівщині;

Назарій ТАРНАВСЬКИЙ – боєць із села Старики, що на Горохівщині;

Петро ШМІД – боєць із села Зелене, що на Горохівщині;

Григорій ГАЙБУН – боєць із села Острівок Камінь-Каширського району;

Олександр БАТУРА – боєць із міста Рожище (народився на Горохівщині);

Яків ТАТАРЧУК – боєць із села Бегета Володимирського району;

Микола ПІВЕНЬ – боєць із села Величце Ковельського району.

■ Прямая мова

«Справедливо, щоб війна поверталася туди, звідки прийшла»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Віктор АНДРУСІВ, аналітик, про те, чому путін не зупиниться:

«Зараз для росіян найідеальніший час укласти мирну угоду. Навіть без вимоги виведення українських військ з неокупованої частини Донбасу – масштаб вигоди від угоди просто колосальний. Справа в тому, що іранська криза створила безпрецедентний попит на російські енергоресурси.

Зрозуміло, що путін не скористається цим шансом. І навіть не тому, що йому це не цікаво. Угода по лінії фронту не фіксує перемогу, але вона точно фіксує, що він не досяг бажаного, а ми змогли вистояти проти нього. Путін не може допустити виникнення такого символу, який буде мати великі історичні наслідки для майбутніх поколінь».

Павло КАЗАРІН, воїн ЗСУ, журналіст, вважає, що влада заграє з тими, хто її не захищає, а не з тими, хто захищає:

«...Українська держава робить все, щоб рольова модель українського військового не виглядала привабливо. Щоразу, коли військовим відмовляють в індексації зарплат – ми стежимо за черговим тилковим атракціоном щедрості. Тепер влада має намір роздавати гроші автомобілістам («кешбек на пальне». – Ред.). Поки наша армія намагається наробити дір у російському бюджеті, український Кабмін займається тим самим із нашим власним бюджетом».

ПРЕДСТАВНИК української компанії-виробника дронів «Skyfall» відреагував на критику Арміна Паппергера, генерального директора великої німецької компанії із виробництва зброї Rheinmetall, який назвав українських розробників «домогосподарками із 3-D принтерами»:

«Якщо для знищення танків та артилерії достатньо безпілотної, створеної українськими «домогосподарками» то, схоже, офіційно розпочалася ера «домогосподарок».

Юрій ФЕДОРЕНКО, командир 429-ої окремої бригади безпілотних систем «Ахіллес», депутат Київради, про відключення на росії мобільного інтернету та заборону Телеграм-каналу:

«Формально влада пояснює це «боротьбою з українськими дронами». Насправді ж ідеться про інше – про повну монополізацію інформаційного простору. Це базовий інстинкт будь-якого тоталітарного режиму: контроль над інформацією означає контроль над реальністю. Цифрова цензура – не побічний ефект, а фундамент інформаційної політики в умовах диктатури».

Андрій СИБІГА, глава МЗС України, про нинішні плани кремля:

«росія намагається послабити санкції та отримати вигоду від високих цін на нафту. Путін прагне затягнути не лише війну проти України, а й війну на Близькому Сході. Зі свого боку, ми не збираємося послаблювати власний тиск – навпаки, удари вглиб росії лише посилюватимуться. Справедливо, щоб війна поверталася туди, звідки прийшла».

Маргус ТСАХКНА, міністр закордонних справ Естонії, про російську атаку на Одесу дронами-камікадзе 28 березня

«Навмисний удар по пологовому будинку (на момент атаки в закладі перебували 33 жінки (з них 22 породіллі) та 19 новонароджених. Завдяки вчасному переходу до укриття, постраждалих серед пацієнтів та персоналу нема, хоча в місті загинуло 2 людини і 12 поранено, серед них – 9-річна дитина. – Ред.) – це акт чистої нелюдності... Перед обличчям такої жорстокості не може бути ні виправдань, ні нейтралітету, ні вагань».

Ігор ЛІКАРЧУК, відомий педагог та управлінець, один із творців ЗНО, про ідею заборонити в школах гаджети:

«Будь-яка заборона проблему не вирішить. Вона лише зажене її у «глухий кут». Уже уявляю, яка щоденна гра в «кішки-мишки» розпочнеться в кожній школі із появою заборони. Учні стануть куди винахідливішими у приховуванні гаджетів, а вчителі витратять 15–20 хвилин уроку на «боротьбу з вітьряками» замість навчання. Це суттєво посилить токсичну атмосферу недовіри, де педагог дедалі більше перетворюватиметься на наглядача. Із усіма іміджевими наслідками для нього, які із цього випливають... Єдине, у чому не сумніваюся: цапани-відбувайлами будуть освітяни».

Роберт БРОВДІ («Мадяр»), командувач Сил безпілотних систем, у відповідь на критику сил ППО з боку мера Львова Андрія Садового після обстрілу росіянами центру міста:

«15 шахедів із 556-ти сьогодні досягли цілі. 3%. От без жартів – не існує такої ППО на планеті Земля, що рюцями Воїнів у глибину ешелонів та рубежів від передка і до мирних міст стирають 95–97% дронів, що атакують. Хоча звісно, є над чим працювати».

Сергій МАРЧЕНКО, військовий, блогер, про те, чому найближчим часом Москва атакує балтійські країни:

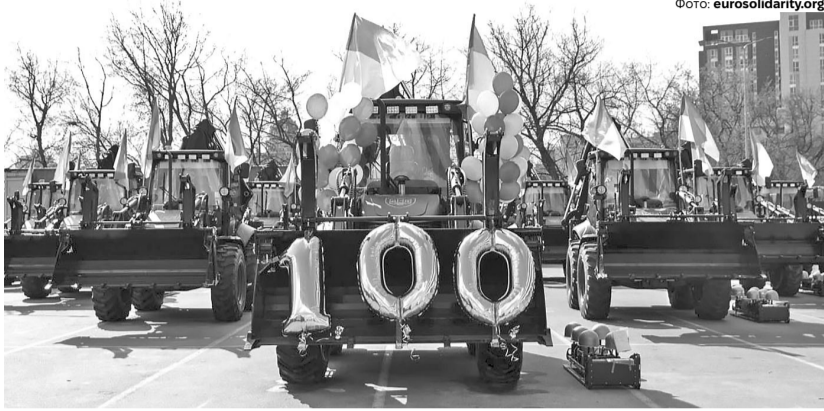
«росія нічим не ризикує. Як би не розвивалися події з окупацією балтійських країн, росії гірше не стане. Санкції на неї вже накладені. Її нафтопродукти і газ Європа не купує. Зброєю Україна дає. З чисто воєнних аспектів, росія теж не ризикує нічим. Вона має ядерку, тому, якщо переможе і окупує Балтію або якісь шматки Балтії, ніхто її звідти не вижене. А якщо програє – то не втратить свою територію, а просто відступить на кордон і ніяке НАТО завойовувати російській території не піде, бо там, знов-таки, – ядерка. То чому б не спробувати?».

Ігор ЛУЦЕНКО, воїн ЗСУ, народний депутат 8-го скликання, вважає, що треба триматись, бо сили росії виснажуються:

«Мобілізує ще мільйон – знищимо і мільйон. Нам головне – протриматися, впертися ногами в землю, дочекається, поки хвиля болю, безсилля і зневіри розповсюдиться по жилах великої імперії».

■ Усе для фронту, все для Перемоги!

100 ескаваторів від Порошенка копають окопи у всіх фронтових областях

«Є перша сотня!» Команда Петра Порошенка передала Силам оборони сто копачів на загальну суму 312 мільйонів гривень.

Цими днями 10 нових ескаваторів для фортифікаційних робіт отримали бригади Сухопутних військ, ДШВ, Сил спеціальних операцій, Повітряних та Військово-морських сил, а також Сил безпілотних систем. А загалом уже сотня «залізних копачів» від лідера «Європейської Солідарності» допомагають утримувати наші редути

Ольга СОКОЛОВА

Загалом від початку вторгнення Фонд Порошенка передав Силам оборони сто копачів на

Ці ескаватори копатимуть окопи, будуватимуть капоніри для артилерії, забезпечуватимуть захист для авіації.

■ Голос народу

На виборах українці готові голосувати за партії Залужного, Зеленського та Порошенка

Як впливає з результатів дослідження, оформилась трійка лідерів за симпатіями виборців до Верховної Ради – соціологи відзначають, що ця тенденція сформувалась кілька місяців тому, однак зараз можна говорити, що вона закріпилася

Ольга СОКОЛОВА

Окрім того, різниця у підтримці політичних сил, що посили друге та третє місця, перебиває у межах статистичної похибки. Про це свідчать результати опитування «Соціально-політичні настрої українців (березень

2026)», проведеного New Image Marketing Group спільно з «Діловою столицею».

Учасникам пропонували обирати як із наявних політичних партій, так і з таких, що ще можуть бути створені.

Серед респондентів, які будуть брати участь у виборах і визначилися щодо кандидата, найбільше голосів отримала б гіпотетична партія ексголови командувача, посла у Великій Британії Валерія Залужного. Її готові підтримати 17,2%.

На другому – партія чинного Президента Володимира Зеленського: 16,9%.

На третьому – партія «Європейська Солідарність» п'ятого президента Петра Порошенка: 15,1%.

Далі йдуть: Партія

Кирила Буданова – 12,3%. «Батьківщина» (Юлія Тимошенко) – 6,1%.

Партія «Азов» – 5%. Партія Дмитра Разумкова – 4,9%. «Свобода» (Олег Тягнибок) – 4,8%.

Учасникам пропонували обирати як із наявних політичних партій, так і з таких, що ще можуть бути створені.

Партія «Третя Штурмова» (Андрій Білецький) – 4,1%. Партія Терехова – Кіма (Ігор Терехов і Віталій Кім) – 2,9%. Партія Сергія Притули – 2,6%. Нова партія колишніх членів партії ОПЗЖ – 1,7%. «Голос» (Кіра Рудик, Ярослав Железняк) – 1,2%. Партія Олексія Арестовича – 1%. Радикальна партія Олега Ляшка – 0,8%. «За майбутнє» (Ігор Палиця) – 0,2%. Інша – 3,2%.

загальну суму 312 мільйонів гривень.

Інженерна техніка на фронті життєво необхідна, нагадує п'ятий президент, це питання життя і безпеки наших воїнів. «Ці ескаватори копатимуть окопи, будуватимуть капоніри для артилерії, забезпечуватимуть захист для авіації. Робитимуть усе, щоб ворог не просунувся далі і щоб наші воїни мали шанс вижити, – говорить Порошенко. – Хоч який підрозділ та рід військ ви б назвали, там уже працюють наші копачі. Запорізька, Харківська, Чернігівська, Сумська області і всюди, де простягається лінія фронту».

«Наша команда має досвід побудови фортифікаційних споруд ще з 2014 року. Те що ми так довго тримали Авдіївку, Мар'їнку, Водяне, Опітне, Часів Яр – в тому числі це і завдяки оборонним спорудам, які допомагали ефективно стримувати ворога, – нагадав Порошенко. – У 2022 році ми продовжили цю роботу. Навіть просили виділити нам ділянку фронту, щоб розбудувати лінію оборони. Але нам відмовили з політичних причин: начебто зроблять і без нас. Тоді ми стали забезпечувати підрозділи інженерною технікою та комплексами РЕБ «Шатро» для захисту воїнів, які копають капоніри для артилерії і готують прикриття для Повітряних сил».

«Сильна армія – це не лише зброя. Це ще й інженерія, логістика і щоденна важка праця, яка рятує життя», – переконаний Порошенко. ■

Не визначилися щодо свого вибору 21,3% респондентів. Не пішли б на вибори – 6%, зіснули б бюлетень – 2,4%. Ще 4,2% відмовилися відповісти.

Опитування за ініціативою структурированою анкету проводили 15–17 березня на території України (крім тимчасово окупованих частин Донецької, Запорізької, Луганської, Херсонської областей і Криму). У ньому взяла участь 800 інтернет-користувачів віком від 18 років. Статистична похибка з ймовірністю 0,95 не перевищує 3,54%. ■

■ Редакційний щоденник

Великдень і досі асоціюється не тільки з весною, паскою-ковбаскою, а й із лелеками, які знову прилетять і стоять на сторожі нашого храму – Церкви Різдва Богородиці.

Фото: upload.wikimedia.org.

По-луцьки – без пояснень. По-людськи – з болем

Чим переймався і з чого дивувався упродовж останнього часу редактор відділу політики газети «Волинь» Василь УЛИЦЬКИЙ

...ТИМ, ЩО ІГОР ПОЛІЩУК ПІШОВ З ПОСАДИ ПО-ЛУЦЬКИ, – БЕЗ ПОЯСНЕННЯ ПРИЧИН

Це справді було несподівано. Миський голова Луцька Ігор Поліщук написав заяву про звільнення з посади і 25 березня міська рада оперативно і спокійно проголосувала за його звільнення. Також було звільнено секретаря Юрія Безпятка.

«Обезголовлення» громади під час війни – не велика новина. Зараз у 24 з 100 найбільших міст України обов'язки голови виконує інша людина, в тому числі у таких обласних центрах, як Рівне, Чернігів, Житомир, Суми, Кропивницький, Запоріжжя, Полтава, Одеса. Ідесь у понад половині випадків залишення мерами своїх крісел пов'язане із правопорушеннями.

Так, якщо Чернігівського міського голову Владислава Атрошенка усунули «лише» за те, що він наказав водієві міськради вивезти автомобіль дружини за кордон, а очільника Рівного Олександра Третяка – за занадто великі премії «своїй» людині, то екзотичного Полтави Олександра Мамаю суд визнав винним

одразу за кількома статтями Кримінального кодексу.

У грудні 2025 року НАБУ теж провело обшуки вдома та на робочому місці в Ігоря Поліщука, але у своєму подячному слові громаді після залишення посади він заявив, що його відхід не пов'язаний ані з обшуками (немає жодних звинувачень), ані з аудитором міської ради, який триває. Не було також і натяку на якісь особисті причини. Пішов просто так, «по-луцьки», не вважаючи за потрібне щось пояснити рідній громаді. Унікально, словом.

Керувати обласним центром Волині тепер буде Катерина Шкльода, за яку проголосували міські депутати. Як і Ігор Поліщук, вона теж представляє команду олігарха Ігоря Палиці із «За майбутнє», – можливо, саме з процесами всередині цієї групи пов'язані кадрові перетасовки. Сам Палиця, живучи за кордоном, досі залишається чинним народним депутатом України, але на роботу не ходить і є одним з найбільших прогульників. Проте це не заважає йому й далі залишатись «хазяїном» Волині та впливати на політичні процеси в області.

...ЯК У СЕЛІ ЧЕКАЮТЬ ЛЕЛЕК, ЯКІ ВРЯТУВАЛИ МІСЦЕВИЙ ХРАМ

Спогад дитинства – коли навесні, у наше село Радванці, що на Львівщині, повертаються лелеки і знову обживають гніздо на церкві – якраз у тому місці, де на куполі мав стояти хрест. Колись буревій повалив його і у будові утворилась діра. Для 300-річної, закритої «советами» дерев'яної церкви це могло стати виразом. Попри таблицю «Пам'ятка архітектури» біля дверей церкви, радянська влада насправді була зацікавлена у її швид-

шому руйнуванні. А громаді до храму було зась – мою бабусю не раз викликали «на килим» за те, що разом з іншими найактивнішими жителями села просто збиралися біля стін церкви, щоб помолитись.

Але втрутилися «божі» птахи – прилетіли бузьки і зробили в дірі гніздо. Такий «цемент» не дав храму зруйнуватись. А коли повернулася релігійна свобода, то громада швидко довела все до ладу.

«Якраз у такий день особливо ясно розумієш, – вони, родичі-воїни, там, щоб більше не валились українські хрести.»

Але Великдень і досі асоціюється не тільки з весною, паскою-ковбаскою, а й із лелеками, які знову прилетять і стоять на сторожі храму.

І це здається дуже важким. Церква із гніздом замість хреста була символом того, що українці жили «на своїй, але чужій» землі. Що не були справжніми, повноцінними хазяями, бо те, як жити, нам диктували з іншого місця...

Завжди, коли наша родина збирається на Великдень за столом перед освяченою паскою, найстарший у сім'ї говорить: «Дай, Боже, щасливо дочекати наступного року і Пасхи». В останні роки додають: «І щасливо дочекаєш усіх з війни». Бо скільки то родин зустрічають найбільше християнське свято не у повному складі, лише у нашій – п'ятеро чоловіків на фронті.

І якраз у такий день особливо ясно розумієш, – вони, родичі-воїни, там, щоб більше не валились українські хрести.

...ЗБІЛЬШЕННЯМ ВИПЛАТ ВІЙСЬКОВИМ, ЯКІ... НІЯК НЕ НАСТАНУТЬ

Вважаю нинішні зарплати тим, хто перебуває в лавах Сил оборони, ганебними. А слова про те, що тиловикам-військовим не на лінії фронту вистачить і нинішньої «двадцяточки», – звучать просто дико. Людина вирвана із сім'ї, вона не на роботі з 9 до 18, як всі решта. Уявіть навантаження – і фізичне, і моральне, і фінансове, на жінку, яка сама залишилась з дітьми, бо чоловік на фронті. І які потрібні витрати. Це при тому, що часто чоловік-військовий свій порівняно невеликий заробіток мусить витратити на військові потреби, а не на родину.

Здається, це очевидні речі. Здається, мали б економити на усьому, але дати гідну зарплату воїну. Але чутки про збільшення як ходили рік назад, так і продовжують собі ходити. А віз і нині там. Це реальна проблема, але вона якась «тиха», ніби її за замовчування не можна вирішити.

А точно не можна?!

А хіба важко вже наперед заявити: після отримання 90 мільярдів кредиту від ЄС гроші насамперед підуть на підвищення виплат захисникам, а потім усім решта? Або зупинити постійну роздачу грошей всім на все і спрямувати куди справді треба.

Не можна без болю читати допис журналіста і військовослужбовця Павла Казаріна, який перебуває на фронті з початку повномасштабного вторгнення. Даруйте за довгу цитату, але він дуже точно описав наше марнотратство: «Щоразу, коли військовим відмовляють в індексації зарплат – ми стежимо за черговим тиловим атракціоном щедрості. Тепер влада має намір роздавати гроші автомобілістам. Поки інші країни закликають своїх автолюбителів економити, наша влада вирішила не економити.

Зимова Єспідтримка коштувала країні 14,4 мільярда. Національний кешбек – 4 мільярди. Національний чекап – 10 мільярдів. Безкоштовне харчування в школах (не для вразливих верств, а для всіх) – 14 мільярдів. Поки наша армія намагається наробити дір у російському бюджеті, український Кабмін займається тим самим із нашим власним бюджетом», – написав Казарін.

...Кажуть, що з приходом нового міністра оборони Михайла Федорова питання збільшення виплат таки зрушилось з місця. Чутки і надії знову зарясніли.

Якби ж то нарешті були не чутки. ■

Інформація про нібито надсилання електронних повісток через «Резерв+» та «Дію», не відповідає дійсності. Але з 6 січня 2026 року в застосунку «Резерв+» запроваджено функцію сповіщення про направлення повісток від ТЦК та СП. Опцію можна увімкнути або вимкнути у налаштуваннях. У Міноборони пояснили, що сповіщення в «Резерв+» не є повісткою.

Блаженніший Святослав (Шевчук) назвав шлях, яким нині крокує український народ, хресним і таким, що має привести країну до воскресіння та перемоги. **27 березня виповнилося 15 років, як Блаженніший Святослав очолює Українську греко-католицьку церкву (УГКЦ).**

Погляд

Михайло ЛАПКІВ,
журналіст

Швецію – дискваліфіковано. Тепер Україна зіграє проти Польщі

Такий вердикт винесено через наявність в бутсах Віктора Дьокереша – автора хет-трику у ворота нашої команди – ШІ-чіпу, який прискорює швидкість і влучність футболіста

Як ви здогадалися, в заголовку й підзаголовку автор вирішив у такий спосіб привітати вас із 1 квітня, бо наша збірна, як і всі ми, дивитимемося за перипетіями чемпіонату хіба що по телевізору. Але, як написала Леся Українка: «Щоб не плакати, я сміялась...» Дотепне слово, жарт, гумор рятують нас і від подібних поразок, і особливо – під час нинішньої війни.

Бо, коли над нашими головами щотижня, а буває й частіше, літають зграї ворожих безпілотників і крилатих ракет, здається, кожній нормальній людині – не до веселощів. Щонайперше, треба дбати про свій порятунок і порятунок своїх близьких.

А як тим українцям, які залишаються у прифронтових селах, містечках і містах, де не можна дочекатися хоча б кількох годин без повітряних тривог? Що в такому випадку казати про наших захисників?

Та навіть у цих страшних буднях наші бійці і ті, хто в тилу, не падають духом. Погодьтеся, що неабияк допомагають їм вижити в цих нелюдських умовах і гумор, і сміх

Тому, щоб не впасти у відчай, а відчутти силу духу, життєву енергію, про пережите починають говорити з гумором. Саме жартуючи, знімаємо з себе страхи й щоденні стреси.

«Коли ми жартуємо, – кажуть вчені-психологи, – ми говоримо про складне, але одночасно жартуємо. Відтак стає не так ніяково й не так страшно.

Згадаймо перші трагічні місяці повномасштабної війни, коли ворог наступав на всіх фронтах, як тоді символом нескореності наших військ і майбутнього розгрому окупантів стало селище Чорнобаївка, що на Херсонщині.

В інформаційному просторі з'явилося безліч жартів, мемів, фотожаб, у яких висміювали дії загарбників, що раз по раз поверталися на аеродром, де їх знищували, називаючи цю подію «привидом Чорнобаївки». Приклад: російський військовий телефонує додому: «Мать, я в Чорнобаєвці... А, ні, вже в пеклі».

Чорнобаївка стала символом того, що ворог повільно і невміло засвоює уроки війни, а українці б'ють ворога влучно і жартують, знецінюючи його зусилля.

Це дуже позитивно впливає на наш моральний стан, коли сміємося над поняттям «вторая армія міра», висміюємо спорядження їхніх солдатів тощо.

Вони віроломно вдерлися на нашу землю і були переконані, що тут зустрінуть їх із квітами. Пригадую сатиричний малюнок, на якому – довжелезний ряд похоронних вінків для російських зайд. А наскільки зворушив мем про бабусю, яка розкладає насіннячко по кишеньках окупантів, що мають обов'язково полягти тут, на цій землі, щоб приховані зернинки змогли колосити прорости.

Такий гумор – дійсно своєрідна зброя українців, яка деморалізує ворога й допомагає створювати в суспільстві відчуття єдності, зміцнює побратимство серед військових, допомагає їм відчувати підтримку та допомогу цивільних.

Сміх вважають навіть своєрідною «бронєю» для психіки. Чому? Бо він нерідко здатен замінити якщо не страх, то – слози. «Людському мозку вже не страшно те, що викликає сміх. Нам легше пережити важкі події, якщо знаходимо підстави, щоб із них посміятися», – переконана магістр психології з Києва Богдана Валігура.

Саме в такий спосіб, коли в дні лютої війни ми плачемо чи сміємося, то, в першу чергу, захищаємо себе. А коли ще й чуємо, що російський режим побудований на «чмонях», то розуміємо, що він не такий уже й страшний.

І ми їх обов'язково переможемо, тому що ми – кращі, сильніші, розумніші й... веселіші.

Одним словом, з Днем сміху! ■

Гречка, яка залишається одним із найпопулярніших продуктів в Україні, продовжує дорожчати. Якщо в січні 2026 року її середня вартість становила 47,87 грн/кг, то станом на середину березня ціна зросла до 54,07 грн/кг.

Фото: freepik.com

П П БУРМАКА Н.П.

4, 11, 18 квітня.

ефективне лікування від

**АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ**

лікування - анонімно

www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28

Працюємо за попереднім записом. Ліц. АВ №539362 МОЗУ від 22.04.10

■ Про це говорять

ФОТО: КОЛІАЖ: SUPPLINE.MEDIA

Народний депутат Ігор Палиця задекларував 40 тисяч доларів США та 240 тисяч гривень готівкою.

У найбагатшого олігарха з Волині немає власного авто

Закінчення. Початок – на с. 1

Марта САЛО

ДОХОДИ НАРОДНОГО ДЕПУТАТА ЗА 2025 РІК

Торік 52-річний Ігор Палиця отримав 447 тисяч 643 гривні заробітної плати в управлінні справами апарату Верховної Ради України та дивіденди від товариства з обмеженою відповідальністю «ЛУК ПОІНТ» на суму 11 мільйонів 200 тисяч гривень.

Також Ігор Палиця задекларував дострокове повернення частинами раніше наданої поворотної фінансової допомоги розміром 5 мільйонів 900 тисяч гривень та проценти від банків на суму 451 357 гривень.

ОБ'ЄКТИ НЕРУХОМОСТІ

Серед об'єктів нерухомості нардеп задекларував два офіси у місті Луцьку. Один – площею 93,11 метра квадратних, власником якого він став 1 грудня 2019 року, другий – 41,90 метра квадратних, право на користування яким отримав 12 листопада 2019 року.

Також у декларації Ігор Палиця вказав квартиру в Луцьку площею 423,1 метра квадратних, право власності на яку набув 12 вересня 2020 року.

На дату набуття її вартість становила 2 мільйони 700 тисяч гривень.

ТРАНСПОРТНІ ЗАСОБИ

Ігор Палиця не має автомобіля – таку інформацію політик зазначив у декларації.

КОШТОВНОСТІ

Серед коштовностей народний депутат задекларував три годинки: «Rolex Oyster Perpetual», «Audemars Piguet Tourbillon Chronographe» та «Audemars Piguet Automatic». Їхню вартість та час придбання політик не вказав.

КОРПОРАТИВНІ ПРАВА

Серед корпоративних прав Ігор Палиця володіє двома підприємствами, де його частка у статутному капіталі – 100%. Це – товариство з обмеженою відповідальністю «ЛУК ПОІНТ», де вартість частки нардепа у грошовому вираженні – 14 мільйонів гривень та товариство з обмеженою відповідальністю «ХАЙ В'Ю» з часткою у тисячу гривень. Дата придбання майна: 28 і 29 жовтня 2021 року.

Також нардеп вказав, що є засновником двох організацій: Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом» з реєстрацією у Луцьку та в Одесі.

ГРОШОВІ АКТИВИ

Ігор Палиця задекларував 40 тисяч доларів США та 240 тисяч гривень готівкою. На банківських рахунках у народного депутата розміщені 9 мільйонів 449 тисяч гривень, 182 599 доларів США, 150 778 євро та 208 швейцарських франків.

НЕМАТЕРІАЛЬНІ АКТИВИ

Серед нематеріальних активів народний депутат задекларував графічне зображення для рекламного аркуша, який політик набув 10 травня 2017 року. Також у декларації Ігор Палиця вказав зображення торговельної марки «ЛУК ПОІНТ», власником якої став 27 березня 2024 року. ■

Президент Польщі Кароль Навроцький підписав законопроект про звільнення від відповідальності поляків, які воюють в лавах Сил оборони України. Законодавство Польщі формально забороняє громадянам служити в армії в іноземній державі без попередньої згоди влади.

■ Незагойна рана

«Я пам'ятаю, я сумую. Не забувай – приходь у мої сні»

Учасниці зустрічі «Біль серце стискає. Гірко плаче душа берегинь».

Цими днями на базі науково-методичного центру «Ментальне здоров'я» факультету практичної психології та психодіагностики ВНУ імені Лесі Українки відбулася зустріч матерів та дружин, у яких війна забрала синів, чоловіків

Катерина ЗУБЧУК

«МИ ХОЧЕМО, ЩОБ ВТРАТИ НЕ БУЛИ ДАРЕМНИМИ»

За словами модератора заходу – завідувачою кафедри, доцента, кандидата психологічних наук Людмили Магдисюк, уже не один рік налагоджена співпраця з Волинським осередком «Об'єднання матерів і дружин захисників України». Тож такі зустрічі відбуваються часто. Вони є цінними як для жінок, котрим після непоправної втрати треба навчитися жити далі зі своїм горем, так і для майбутніх психологів, які, будучи студентами, набувають практики. На жаль, у час війни і, звичайно, коли вона закінчиться, психологічна допомога буде потрібна багатьом.

Людмила Магдисюк передала слово Євгенії Харків, яка й була ведучою першої частини зустрічі «Біль серце стискає. Гірко плаче душа берегинь». Про Євгенію Іванівну і села Скригове, що на Горохівщині, газета «Волинь» розповідала не раз. Вона – дружина учасника АТО Михайла Харківа, який помер, мама сина, котрий вже шість років воює. Якщо коротко, то це – мужня жінка, котра, овдовівши, не лише сама не впала духом, а й іншим взялася допомагати пережити непоправну втрату і йти далі. Два роки тому вона зініціювала й була упорядником книги «Пам'ятаємо своїх Героїв», де увічнено пам'ять загиблих на війні мешканців Мар'янівської громади. А торік підготувала книжку «Долі волинянок, обпалені війною».

– Завдяки народному депутату Ірині Констанкевич, яка була присутня на презентації книжки в Луцьку (в стінах обласної бібліотеки для юнацтва), вона була презентована у Верховній Раді України, – розповіла Євгенія Іванівна. – І навіть поїхала в Нідерланди – виданням, біографіями жінок зацікавилися місіонери, з якими випало зустрітися під час відпочинку в Новому Роздолі на Львівщині, тож очікуємо відгуків з-за кордону. Багато життів забирає війна. Ми хо-

це трагічних історій! І кожна з них варта того, щоб бути збереженою, щоб майбутні покоління знали, хто виборював свободу України, її майбутнє, й повернувся додому «на щиті».

«І ТЕПЕР ТРЕБА ЖИТИ ЗА ДВОХ...»

Ця думка не покидала, коли Євгенія Харків представляла то одну, то другу жінку, надаючи їй слово. Невимовний біль за прожитим і пережитим – у коротких, відповідно до формату зустрічі, спогадах-роздумах.

Надія Олесь із села Милянчиці, що на Турійщині, похоронила сина-Героя. Вона ніколи не забуде, як одного дня хтось подзвонив із не-

«Про одне просила – щоб забрали тіло Олега з поля бою, але, звичайно, не за рахунок чийогось життя.»

чемо, щоб втрати не були даремними, і нехай ця книжка залишиться назавжди як свідчення історії, говорить те, про що ми мовчимо, та муючи біль. У ній – пам'ять про наших Героїв...

А число їх, на жаль, збільшується. Тож і на зустрічі були не лише ті, з ким знайомить книжка «Долі волинянок, обпалені війною». До них доєдналися й інші мами, дружини захисників, котрі сьогодні вже в Небесному легіоні.

Більше як за чотири роки повномасштабної війни довелося зустрічатися з багатьма жінками, які втратили синів, чоловіків. Непросто з ними спілкуватися, бо ж у кожній у душі – такий невимовний біль, який не передати словами (розумію, чому не всі погоджуються на розмову для газетної публікації). А якщо в залі – понад два десятки мам, удів – скільки

відомого номера. Говорив чоловік. Мова була з російським акцентом:

– Я відразу зрозуміла, що це – військовий. «Мабуть, щось сталось?», – озвучую здогадку. – «Так, ваш син загинув». Про одне просила – щоб забрали тіло Олега з поля бою, але, звичайно, не за рахунок чийогось життя.

А потім було опізнання. Матері не дозволяли заходити. Пообіцяла не плакати. Пустили... Оскільки Надія Олександрівна одного сина ще малим похоронила, і от війна забрала й другого, то в селі люди й не знали, як зізналася жінка, як із нею говорити, як підступитися до неї. Тоді й почала шукати таких, як сама, бо «можна збожеволіти, коли лягаєш і встаєш з одною думкою – про сина...» І знайшла. Тому й була того дня на зустрічі.

А син Алли Климюк із села Гірка Полонка – Ігор –

загинув ще в січні 2017 року. Мама захисника-Героя – активна учасниця та заступниця керівника Волинського осередку «Об'єднання матерів і дружин захисників України». Вона займається підтримкою родин полеглих Героїв, виступає за захист їхніх прав та правову підтримку. А перш самій треба було навчитися жити зі своїм болем і з приводу цього каже:

– Спілкуємося зі знайомими, сусідами, колегами... Не завжди почуваєшся комфортно, бо не завжди нас розуміють. Саме завдяки Катерині Свищ, яка втратила сина ще в 2014 році, ми маємо обласний осередок «Об'єднання матерів і дружин захисників України». Вона об'єднала нас у нашому болі. Бо важко прийняти своє горе, а ще важче навчитися жити з ним.

– Дякую за те, що ти була! «Я пам'ятаю, сумую за тобою. Не забувай – приходь у мої сні. Бо в снах все так, як у житті бувало», – ось так, цитуючи рядки вірша, на якого натрапила в інтернет-просторі, зверталася до свого коханого чоловіка Алла Бубало із села Дідичі, що на Ківерцівщині.

У перший день великої війни Андрію Бубалу вручили повістку, й він, не задумуючись, пішов служити. А у квітні боєць, учитель за фахом, був під Бахмутом, водив 17-тонну машину. Свічка його життя згасла в лютому 2023 року.

А ось Богдан Чекеренда загинув буквально у перші дні повномасштабного вторгнення. Він очолював комунальну службу Олицької громади. Міг би мати броню. А, крім того, був коміваний за станом здоров'я – через це свого часу і в АТО не пішов. Та коли 24 лютого 2022-го йому вручили повістку, то сказав дружині, щоб збирав рюкзак, «бо хто, як не я?». Його життя обірвалося 2 березня на блокпосту у Коростені на Житомирщині.

– І тепер треба жити за двох, – говорила дружина бійця Руслана. – Бути і за маму, і за тата.

І вже її досвід може допомогти мамам, котрі похоронили синів, жінкам, у яких війна забрала коханих чоловіків. Як і досвід (на жаль, такий гіркий!) Світлани Форманюк із Луцька, чоловік якої, Віталій, загинув у перше літо повномасштабного вторгнення.

– Коли він 25 лютого йшов у військкомат, – пригадувала жінка, – я теж була там із ним. Сподівалася, може, передумає. Але коли заговорила про це, то почула: «Ти мене можеш тільки підтримувати – рішення я вже прийняв». Звичайно, після загибелі чоловіка були моменти, коли дозволяла собі закритися в якійсь кімнаті й посидіти на самоті, поплакати. Але верх брала думка, що життя продовжується. Хто дасть майбутнє нашому синові, хто покаже приклад, як жити?

...Для учасниць зустрічі було проведено заняття з арт-терапії. Їм запропонували біосугестивну терапію, що допомагає заспокоїти нервову систему. А від Руслана Теліпського, який очолює волонтерський рух «Віднова МдС» (меценати для солдата), жінки отримали презенти. ■

■ Несподіваний поворот

Підвіз... на затримання: як тракторист перехитрив утікача

Карикатура: volyn.com.ua / chatgpt.com.

У Ковельській районній військовій адміністрації нагородили жителя села Сільця-Млинівські

Катерина ЗАГАЙКО

Нещодавно 55-річний чоловік допоміг прикордонникам затримати порушника державно-

го кордону, котрий вдався до втечі під час проходження прикордонного контролю в пункті пропуску на кордоні з білоруссю, через який в Україну можуть повернутися

« У прикордонні його зупинив російськомовний незнайомец та попросив підвезти до найближчого міста. »

■ Завтра зустрінемо разом!

Дід Георгій начаклував собі 1000 гривень!

«Сподіваюся, що наступного разу ви приїдете з тисячею і до мене», – ці слова Георгія Кочергіна з підморгуванням до мене, коли я вручала виграш його сусіду Петру Підгальському, стали віщими, і удача завітала до лісівника

Катерина ЗАГАЙКО

Село Мокрець, що на Турійщині, схоже, стає «своєю» для читачів газети «Волинь». Не встигли односельці обговорити нещодавній виграш Петра Підгальського, як фортуна знову завітала в те саме село, на ту саму вулицю, ще й до сусіда. Наступним переможцем редакційної акції для передплатників у 1000 гривень став Георгій Кочергін, – номер його конверта ошчасливив знаний волинський аграрій, керівник СГТОВ «Романів» Луцького району Віталій Заремба.

ЩАСЛИВИЙ БУМЕРАНГ
ВЕЗЛИВИЙ НА ВУЛИЦІ
ВАСИЛЬЧУКА

Георгій Анатолійович знається: газету отримав та кинув у торбу, не розгортаючи, бо навіть не надіявся. «Аж тут телефонний дзвінок від сусіда Петра. Каже мені: «Вітаю, ти тисячу виграв!». А я відповідаю, що це жарт або «підробка», бо ж ти уже виграв. Ну, не може бути, щоб два сусіди в одному селі один за одним вигравали!» – сміється переможець.

– Кошти вирішив поки залишити на картці, – каже чоловік. – Знадобляться на продукти чи комунальні послуги.

Газету «Волинь» пенсіонер читає понад пів століття. Згадує, як у дитинстві чекав на дитячу сторінку. Зараз наперед переглядає новини політики та спорту, а «на десерт» залишає душевні історії про кохання.

– В молодості книги любив, проте зір зіпсувався, важко читати. Зараз лише газету виписую, – додає пан Георгій

ВАЖКА ДОРОГА
НА ВОЛИНЬ ЧЕРЕЗ
СТАЛІНСЬКИЙ РЕЖИМ

Біографія родини Кочергінних – це справжня історія стійкості. Мати Ізакія Артемівна родом із Харківщини, де дитиною пережила жахи Голодомору. Вона навчалася в Чугуєво-Бабчанському лісовому технікумі, проте завершити навчання не встигла... Почалася Друга світова війна. Диплом вже отримала після її закінчення, у 1946-му.

Після навчання дівчину направили на роботу до Чернівецької області, але доля розпорядилася інакше. Маючи брата-фронтовика, який працював на Хмельниччині, вона вирішила поїхати до нього.

– За часів Сталіна самовільна зміна місця призначення вважалася серйозним порушенням і могли посадити у тюрму. Прийшла вона влаштуватися на роботу, а їй кажуть: «Вас прокуратура шукає!». Довелося їй аж у Київ їхати, в Міністерство, щоб дозволити вибити, й зрештою дозволили залишитися на Хмельниччині жити. Там вона почала працювати помічником лісничого, зустріла мого батька і згодом

народився я, – розповідає Георгій.

Шлях родини до Волині був пов'язаний із хрущовською реорганізацією районів:

– У 1960 році через скорочення районів мати залишилася без роботи. На той час її брат уже переїхав і працював у Володимир-Волинському лісгоспі. Він запросив до себе – так ми й опинилися тут, коли мені було 10 років.

«ЩОБ УСІ ПОВЕРНУЛИСЯ
ДОДОМУ...»

Чоловік каже, що все його життя нерозривно пов'язане з лісом:

– Працювати почав із 14 років, як пішов вчитися в Шацький лісовий технікум (нині коледж), після того так і в лісі. У нас справжня династія, бо мати, батько та дядько – усі були лісівниками. Зараз живу в селі поблизу лісу, тому знаю тут кожну стежку, дерево та галявину.

Особливою гордістю для пенсіонера є сини-близнюки, які нині працюють далекобійниками в Європі. У чоловіка підростає шість онуків, і всі – хлопці. Тому він невтомно повторює своє найго-

наші співвітчизники з тимчасово окупованих територій, рф та рб.

За словами пана Анатолія, під час поїздки трактором у прикордонні його зупинив російськомовний незнайомец та попросив підвезти до найближчого міста. Однак, пригадавши інструктажі прикордонників щодо можливості проникнення на територію нашої держави диверсійно-розвідувальних груп із недружньої країни, волинянин вирішив підвезти молодика до найближчого блокпоста охоронців кордону. Після цього підозрілого чоловіка було затримано.

Ним виявився 25-річний уродженець Донецької області, депортований з республіки білорусь.

Заступник начальника Волинського прикордонного загону з морально-психологічного забезпечення Анатолій Щербак подякував Анатолію Глушку за активну громадянську позицію, пильність й допомогу прикордонному відомству, інформує «Західне регіональне управління Держприкордонслужби України-Західний кордон». Рішучі дії та уважність волинянина відзначила й голова Ковельської районної військової адміністрації Ольга Черен. ■

ловніше бажання: «Щоб усі повернулися додому...».

За традицією, на прохання Георгія Кочергін називає число, яке й визначить ще одного переможця редакційної акції. І це – «79».

– А вже у 1979 році народилися сини, а уже 22 квітня мені виповниться 76, і такий подарунок уже отримав від вас.

Тож 1000 гривень від «Волині» дісталася Володимирі Адамовичу Лашуку із села Лишнівка Камінь-Каширського району.

Долучайтеся і Ви до нашої передплатної естафети: для цього треба виписати «Волинь» хоча б на місяць (64 гривні + 20 гривень приїмом передплати) і надіслати квитанцію про передплату на адресу: 43016, газета «Волинь», вул. Ковельська, 2, м. Луцьк, Волинська область. На конверті обов'язково зазначити: «Акція для передплатників-2026». Конверти з річними передплатниками гратимуть протягом усього 2026 року – тобто 52 рази (стільки буде тижнів), піврічними – перші пів року, кварталними – протягом кварталу, місячними – протягом конкретного місяця! Наш передплатний індекс: 30000. ■

Георгій Кочергін із газетою, яку читає понад пів століття.

ФОТО з родинного архіву Георгія Кочергіна.

■ Пульс тижня

На Ковельщині браконьєр застрелив самку дикого кабана

Але зловмисник обійшовся доволі невеликим штрафом і конфіскацією зброї

Ліна ВОГОНЬ

Як інформує Любомльський районний суд, інцидент стався ще 24 листопада 2025 року в урочищі «Панське» між селами Борове та Лисняки Ковельського району на території мисливських угідь ГО «Лісомисливське об'єднання «Буг».

Роман Х. полював без дозволу, у заборонений час, без щорічної контрольної картки обліку добутої дичини та права на користування вогнепальною зброєю. Його дії завдали збитків мисливському господарству на 40 000 гривень.

Чоловік визнав провину, зазначивши, що рушниця була не зареєстрована і належала дідові. Суд призначив штраф 1 700 гривень та конфіскацію зброї.

Як думаєте, чому таке м'яке покарання? ■

Водій вантажівки хотів підпільно провезти на собі цигарки в Польщу

А заховав контрабанду на тілі під одягом

Микола ДЕНИСЮК

На пункті пропуску «Ягодин» викрили спробу незаконного переміщення тютюнових виробів. Інцидент зафіксували під час оформлення вантажівки марки «Scania», яка прямувала до Польщі.

За ініціативою співробітників ДПСУ, транспортний засіб направили на поглиблений огляд. Про це повідомили на фейсбук-сторінці «Західного регіонального управління Держприкордонслужби України-Західний кордон».

У ході перевірки інспектори прикордонної та митної служби виявили, що 52-річний водій із Ковельського району приховав сигарети під одягом.

Загалом чоловік перевозив таким способом 100 пачок тютюнових виробів марки «Lifa».

Після виявлення товар вилучили працівники митниці. ■

У курортний Світязь прийшла цивілізація

У цьому знаменитому на всю країну селі Ковельського району почали підключення до центральної каналізації

Лія ЛІС

Хоча проєкт із каналізування населених пунктів навколо озера Світязь за підтримки ЄС розпочався ще у 2014 році. Як розповів «Суспільному Луцьк» заступник директора комунального підприємства «Добробут» Руслан Занюк, загальний бюджет проєкту – понад 6 мільйонів євро.

Загалом від мешканців села Світязь надійшло 130 заяв на підключення до каналізаційної системи. Нині налічується лише 10 підключених домогосподарств. ■

У комбайні виявили приховані запчастини на пів мільйона гривень

На митному посту «Ягодин» викрили дії імпортера, який у ході ввезення до України транспортного засобу сільськогосподарського призначення додав до офіційно задекларованого товару «зайвих» 170 кг

Катерина ЗАГАЙКО

Коробки із запчастинами до продукції європейського лідера світового ринку самохідних зернозбиральних комбайнів виявили у ході повного митного огляду. Їхня орієнтовна вартість – майже пів мільйона гривень.

Волинські митники склали протокол про порушення митних правил за ознаками ч. 1 ст. 483 Митного кодексу України. Дії, спрямовані на переміщення товарів через митний кордон України з приховуванням від митного контролю, тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі від 50 до 100 відсотків вартості безпосередніх предметів порушення з конфіскацією цих товарів або без неї.

Розпочато провадження. Невдовзі справу передадуть на розгляд суду. ■

■ Ім'я Волині

«Маестро наш, Степане, чом відлетів так рано услід за журавлями в синю вись...»

Закінчення.
Початок – на с. 1

Леся ВЛАШИНЕЦЬ
(КРИВЕНЬКА)

«... ЙОМУ НІКОЛИ
НЕ ТРЕБА БУЛО СЛАВИ
ЧИ ГРОШЕЙ»

«Слава Україні! Прошу вас показати пані Лесі Влашинець мою пісню. Я родом з міста Горохова. Добре знав її батька. У далекій юності я грав на саксофоні в невеликому оркестрі на танцях в будинку культури, де Степан Федорович акомпанував на баяні для славнозвісної чоловічої капели. Давно то було. Диригентом колективу тоді був світлої пам'яті Хома Ілліч Грушковський. А як на пагорбі Слави вродлива Зоя Ковальчук з альтом під Степановий баян співала «Степом, степом...», то було чути в сусідній Скобелці. То перше село відразу за містом по дорозі на Луцьк. Жартую...» – такий зворушливий лист надійшов у редакцію газети «Волинь» із Івано-Франківщини від Євгена Ковальчука. Пан Євген не приурочував його жодній знаковій даті з життя Степана Кривенького, проте його прохання саме перед посмертним татовим ювілеєм сприймаю провісним, а відтак знайомством з поважним земляком збагачую величезну скарбницю спогадів про батька-митця та особистість.

Пам'ятник Степану Кривенькому на кладовищі в селі Вільхівка Луцького району виглядає велично.

сто, а його здібні діти Євген та Валентин (на жаль, уже теж спочиває у засвітах) охоче долучалися до всіх міських мистецьких подій.

«СПОГАДИ ПРО МИТЦЯ
ВЖЕ ВАРТІ ВЕЛИКОЇ
КНИГИ»

Тим горохівчанам, які пам'ятають уже 76-річного Євгена Ковальчука це юнаком із саксофоном у руках, цікаво буде знати, що за плечима у нього після закінчення Івано-Франківського медичного інституту – довгий шлях лікаря-невролога. Разом із дружиною Радиславою,

ляк сокровеним. Він називає заповітним своє бажання, аби його авторську пісню про рідну Волинь виконав Василь Зінкевич. Наостанок домовилися: як зустрінемося з Євгеном Миколайовичем на благодатній волинській землі, то і «Волинь мою» теж заспіваємо разом.

... Доки від квітня до квітня минав рік, горнулися до серця багато інших теплих спогадів про батькове життя, які, подумалося, вже варті сторінок великої книги про митця, його творчість та незабуття.

Шостого квітня та сумного 15 вересня протягом 35 років по смерті Степана Кривенького на його могилу в рідній Вільхівці першими кладуть квіти учасники народного аматорського хору «Хлібодар», учні місцевої школи, митці та посадовці з Горохова. Поруч вже 15 років спочиває дружина Марія, моя мама. Пам'ятники не обминають увагою та букетами всі, хто приїжджає в Вільхівку із далеких виріїв, і тоді завше спадають на думку слова з посвяти відомого на Волині поета Євгена Рекрута: «Незабутній в життєвому плінні засвітив Ти пісенну зорю. І летять позивні із Волині на могилу квітучу твою...»

«ХАЙ ВСЯ ВОЛИНЬ
СЬОГОДНІ ЗАСПІВАЄ
ТУ ПІСНЮ, ЩО НІКОЛИ
НЕ СТАРІЄ...»

Неймовірно радію, коли за розповідями про найдорожчу людину до мене звертаються діти з Горохівської територіальної та інших громад, юні лучани та їхні наставники і відтак доповнюють ними свої наукові дослідження про долю волинянина, пісні якого

«Волинь моя», «Ясени», «Журавлі», «Вишиванка» та інші злетіли над світом до зенітної народної висоти!

Мої милі учні ще такі маленькі...

Вереснева тиша... Неба ніжна синь...

Та вони вже знають, хто такий Кривенький,

Вже вони співають пісню про Волинь».

Торкаються серця слова вчительки Ощівської гімназії Наталії Новосад, яка разом із своїм чоловіком-колегою видала воістину колосальний авторський доробок на освітянській царині з красномовною назвою «Творча спадщина Степана Кривенького як предмет вивчення і популяризації». У ньому – не просто біографія митця, а й цікаві факти про його пісні, записані з вуст хлібодарівців, захоплюючі вікторини, пов'язані з глибиною теми, власні міркування, які викликають у дітей бажання любити рідний край та гордитися людьми, котрі прославили його в світі на віки. Зворушують й слова з пісні, присвяченій Степанові Кривенькому, «Душа журавля», Наталії та Віталія Новосадів:

Прийшла весна

і проліском розквітла,

З журавликами лине

над полями

Твоя душа дарує

стільки світла

І до нащадків

промовляє піснями...

...Хай вся Волинь

сьогодні заспіває

Ту пісню, що ніколи

не старіє.

І хай вона усім

допомагає,

Хай мир і щастя

на землі посіє!

Цими квітневими днями вони знову чуються до

сліз красивими оберегами батькового таланту і його завжди світлих почуттів до всіх, хто був з ним поруч упродовж короткого життя.

Наразі, зі слів пані Наталії, подружжя доповнює свою працю новими фактами, тож невдовзі книжечка стане ще цікавішою для освітян та краєзнавців.

«ТАКІ ОСОБИСТОСТІ,
ЯК ВАШ ТАТО,
СПОНУКАЮТЬ
ПАМ'ЯТАТИ ТО МИ»

– Маю знову гарну новину: читачі Горохівської бібліотеки та її сільських філій брали участь в обласному творчому конкурсі «Код рідного краю: історія, люди, традиції». П'ятнадцятирічний Денис Іглітович із села Вільхівка настільки глибоко попрацював над обраною ним темою «Степан Кривенький: три покоління, два гімни і музичний код моєї Вільхівки», що здобув почесне друге місце серед юних інтелектуалів, – розповідала про чергову творчу подію, що прикрасила мистецький простір волинян, директорка Горохівської книгозбірні Ольга Єлісеєва.

Хіба ж і не цю натхненну перемогу мав на увазі народний артист України, уродженець села Лобачівка Берестечківської громади Петро Панчук, коли минулоріч у Вільхівці на вечорі пам'яті Степана Кривенького «Чого ти хочеш, Україно» промовив зі сльозами гордості на очах: «Такі особистості, як Ваш тато, спонукають пам'ятати хто ми! З його унікальності люди черпають силу. Кризь нього й досі звершується воістину ТАКА любов!»

... Цьогоріч 85-річчя Степана Кривенького го-

рохівчани теж вшануватимуть по-своєму самобутньо. За словами начальника відділу культури Горохівської міської ради Олександра Шепшелея, народний аматорський хор «Хлібодар» Будинку культури села Вільхівка по закінченню Великого посту та світлими великодніми днями виступить з концертною програмою на сцені НД «Просвіта» в Горохові і цим концертом розпочне благодійний гастрольний тур клубними закладами Горохівщини. В багатьох із них свого часу маестро Кривенький допомагав завклубам-колегам створювати хоріві колективи, тому зустрічі глядачів із його лірично-патріотичними піснями, в яких променяються слова «Я хочу щастя і любові, я хочу миру і добра, не хочу гніву я крові, не хочу сліз свого Дніпра», ініціатори цього задуму бачать незабутніми. Планується, що в рамках відзначення 35-річчя Незалежності України Горохівщина запросить усіх на відкритий фестиваль вокально-хорового мистецтва «Волинь моя, краса моя», який саме перед

війною в 2021 році з ініціативи ексначальника відділу культури Діни Колесник започаткувала Горохівська міська рада, її лідер Віктор Годиш та управління культури з питань релігій та національностей облдержадміністрації. Тоді учасниками дійства стали 27 самобутніх колективів Волині. Дав би Бог миру!

З ювілеєм, тату, діду-сю! Зі сльозами любові та вдячності за Твій талант бути митцем і Людиною зустрічаємо Твою 85-ту недоспівану весну! ■

У Силах оборони запроваджують нову роль – ІТ-фахівців у підрозділах, угрупованнях військ та командуваннях. Наразі відкрито понад 2000 вакансій. Долучитися до команди можуть як чинні військовослужбовці, так і цивільні ІТ-фахівці.

«Я хочу щастя і любові, я хочу миру і добра, не хочу гніву я крові, не хочу сліз свого Дніпра (Степан КРИВЕНЬКИЙ).»

«Цьому чоловікові ніколи не треба було слави чи грошей, та навіть на молодших себе музикантів (і на мене теж) він завжди дивився з повагою та теплою усмішкою, що спонукала розуміти: музика та пісні – найгарніші в світі дива, які Господь дарує для землі талановитими людьми» – таким став лейтмотив нашої нещодавньої розмови з Євгеном Миколайовичем про його знайомство з ще молодим Кривеньким.

А як розговорилися, то ще й пригадали мудрість про тісний світ, бо Євген Ковальчук родом із хутора, що неподалік села Цегів, в якому народилася татова мама (моя бабуся) Євдокія. Свого часу його батько Микола збудував хату в Горохові, аби не ходити польовими дорогами на роботу на ливарний завод аж у мі-

лікарем-терапевтом, він працював у місті Ходорів на Львівщині. Тепер родина мешкає на Івано-Франківщині. Діти подружжя Ростислав і Наталія теж обрали професію лікарів і викладають в тамтешньому виші. Ковальчуки-старші багаті чотирма внуками та мріями про мир і побачення з Волинню.

Годинами натхнення пан Євген пише вірші і навіть кладе їх на музику. Днями він надіслав у Колодязненський музей-садибу власну поезію «Мавка».

«Дуже хочеться на побачення з Волинню, зустрітися з університетськими одногрупниками – відомими лікарями-волинянами, відвідати могили рідних людей... Але ці чудові дні ми з дружиною та дітьми відклали до закінчення війни», – тепло ділитися зем-

Президент США Дональд Трамп публічно закликів угорців голосувати за переобрання прем'єр-міністра Віктора Орбана. Підтримав угорського «друга путіна» і прем'єр-міністр Ізраїлю Біньямін Нетаньягу. Нагадаємо, що парламентські вибори в Угорщині мають відбутись 12 квітня, на цей момент партія україноненависника Орбана, згідно із опитуваннями, відстає від опонентів щонайменше на 10%.

Кабмін запускає програму «1000 годин контенту» із бюджетом 4 млрд грн. Її мета – створення українського культурного продукту та формування власного інформаційного простору (ігрові та документальні фільми, серіали, анімації, дитячий контент, сучасну музику, перформативне й візуальне мистецтво, а також аудіовізуальні шоу та ролики для соцмереж). Подати заявки можна буде з 3 квітня до червня 2026 року через відкриті конкурси.

Щоб отримувати виплати з першого дня виходу на пенсію, заяву необхідно подати у чітко визначене «вікно»: найраніше – за 1 місяць до дня народження, найпізніше – протягом 3 місяців після дня народження. Якщо ж звернутися пізніше, ніж через 3 місяці, виплати призначать лише з дня подання заяви, а кошти за пропущений час не компенсуються.

■ Актуально!

Суд зобов'язав московитів звільнити храм у Ветлах

Волинський апеляційний суд залишив без змін рішення суду першої інстанції, згідно з яким храм села Ветли Камінь-Каширського деканату має належати громаді Православної церкви України

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Нарешті поставлено крапку в цій історії, яка тягнулася роками. В судовій постанові від 10 березня 2026 року йдеться, що дії колишнього настоятеля священника Станіслава Скупейка перешкоджають релігійній громаді ПЦУ села Ветли користуватися її майном.

На фейсбук-сторінці Волинської єпархії ПЦУ йдеться про те, що рішення, яке підтвердило вердикт попередньої інстанції – Любешівського районного суду, громада сприйняла радісно. Настоятель храму Святителя Миколая Чудотворця отець Роман Гула сказав: «Був довгий тернистий шлях, але вкотре переконалися: хай би як складно не було, Бог завжди підтримує і ніколи не покидає».

Шлях громади Ветлів до своєї церкви тривав кілька років і став одним із найгучніших релігійних конфліктів на Волині. Після того як більшість селян на зборах у листопаді 2022 року проголосували за перехід до ПЦУ, невелика кількість прихиль-

Свого часу храм села Ветли місцеві мешканці зводили самотужки.

ників УПЦ (мп) разом із настоятелем забарикадували храм. Конфлікт неодноразово супроводжувався насиллям та залякуваннями. Зокрема, торік у січні під час освячення ліцею на отця Романа Гулу напав та почав бити один із прихильників мп. Ще раніше, у травні 2024 року, на паркані хати місцевої мешканки, де тоді перебували священник зі своєю сім'єю, було знайдено гранату. Правоохоронці кваліфікували цей випадок як спробу залякати священнослужителя.

Весь цей час парафіяни підтримували отця Романа, богослужіння проводили у

місцевому будинку культури, оскільки колишній настоятель храму разом із кількома своїми прихожанами нікого не допускали до церкви. А в суді, розповідає протоієрей Роман Гула, священник УПЦ мп щоразу наголошував, що це нібито їхній храм, хоча місцеві зводили його самотужки. Аби накопичити кошти – родинами їздили на заробітки, збирали ягоди. «Попри те, що нам постійно погрожували та залякували, ми обрали законний шлях, бо ж розуміли, що закон на нашій стороні», – аргументує свою позицію отець Роман.

Суд зобов'язав відповіда-

ча усунути перешкоди у користуванні церквою, надати вільний доступ до приміщення, передати ключі від храму чинному настоятелю парафії ПЦУ, а також сплатити судові витрати. Рішення апеляційного суду набрало законної сили з моменту проголошення. Тож нарешті громада ПЦУ отримала право увійти до Божого дому, в якому не могла молитися роками.

У травні 2024 року, на паркані хати місцевої мешканки, де тоді перебували священник зі своєю сім'єю, було знайдено гранату.

Юрисконсульт управління єпархії Юлія Спіріна вже підготувала заяву до органів Державної виконавчої служби, щоб відкрити виконавче провадження. «Якщо Скупейко добровільно не виконає рішення суду, державні виконавці приходять разом з поліцією, забирають ключі та забезпечують безперешкодний доступ до подвір'я і до будівлі церкви», – пояснює Юлія Спіріна.

Потому парафіяни разом зі своїм настоятелем отцем Романом зможуть зайти до храму та побачити, що їм лишили попередники. «Адже, як показує гіркий досвід, прихильники московського патріархату виносять усе. Вони не мають Бога в серці», – розповідає священник. Тож у найближчих планах – відновлювати храм та наповнювати його молитвою. ■

■ Пульс тижня

«Для громади це велика честь і гордість – мати таких земляків»

Любешівська селищна рада отримала лист-подяку від командування військової частини, висловлену на адресу військовослужбовця Віктора Гончарука із села Дольськ

Богдана КАТЕРИНЧУК

У листі відзначено, що Віктор Гончарук гідно виконує свій військовий обов'язок у найзапекліших боях, проявляючи мужність, витримку, високу дисципліну та незламну силу духу. Він зарекомендував себе як рішучий, відповідальний і відданий своїй справі воїн, котрий є надійною опорою для побратимів і прикладом справжнього патріотизму. Його щира любов до Батьківщини, усвідомлена громадянська позиція та безкомпромісність у питаннях територіальної цілісності України викликають глибоку повагу. Саме такі люди – сильні, вольові, небайдужі – сьогодні стоять на захисті нашої держави та щоденно наближають Перемогу.

Голова Любешівської селищної ради Олег Кух, повідомляючи про це, зазначає, що для громади це велика честь і гордість – мати таких земляків. Він висловлює глибоку вдячність Віктору Гончаруку за службу, стійкість і відданість Україні. ■

Такі, як Віктор Гончарук, сьогодні мужньо захищають нашу державу.

У селі Личини виявили захворювання тварини на сказ

Перший заступник голови Камінь-Каширської райдержадміністрації Олександр Михалік скликав цими днями чергове засідання протиепізоотичної комісії

Богдана КАТЕРИНЧУК

На ньому йшлося про запровадження карантинних обмежень щодо сказу – вогнище захворювання – село Личини Сошиченської громади. Сказ виявили в домашнього kota, про що свідчать результати дослідження, що було здійснене працівниками Волинської регіональної державної лабораторії Державної служби України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів.

«Встановити загрозову зону в селі Личини та прилеглу територію у радіусі 3 кілометри тривалістю 60 днів», – таке рішення було прийнято.

Наразі спеціалісти реалізують постійний ветеринарний нагляд за тваринами, комплекс заходів щодо ліквідації захворювання та запобігання його виникненню. ■

Вчителька-логопед поплатилася посадою за конфлікт

Вчительку-логопедину Камінь-Каширського ліцею №1 імені Євгена Шаблівського, яка звинувачувалася лайку при дітях та зчинила сварку з колегами та батьками, звільнили

Любомира НАТИНКА

Як розповів Камінь-Каширський міський голова Віктор Пась, вчительку-логопедину Іванну Деркач звільнили після службового розслідування, оголосивши їй догану.

«З 16 березня вона не працює ні в Камінь-Каширському ліцеї №1, ні в дитячому садочку, де вона також працювала за сумісництвом», – сказав Віктор Пась у коментарі «Суспільному Луцьк».

Конфлікт трапився на початку березня. За словами очевидців, логопедина висловлювалася образливо на адресу вчительки молодших класів Тамари Савчук та її чоловіка, який загинув на початку року на війні.

У поліції підтвердили, що 4 та 5 березня їх викликали до навчального закладу. Зі слів начальниці сектору дотримання прав людини районного управління поліції Віти Мартинюк, правоохоронці зафіксували подію та склали матеріали за двома статтями. Відбувається розслідування за зверненнями учасників конфлікту за фактом побоїв (ч. 1 ст. 126 Кримінального кодексу України) та за дрібне хуліганство (ст. 173 Адміністративного кодексу). Всі матеріали наразі скеровані до суду. ■

■ Знай наших!

«Поки інші збираються на побачення – я збираюся на позицію»

Випускниця Польського ліцею, що на Камінь-Каширщині, Оксана Пасічко стала лауреаткою відзнаки «Фонду Маша» у рамках церемонії «Українська правда100. Сила жінок 2026» за подолання гендерних стереотипів

Олена ВОЛИНЕЦЬ

У листопаді 2023 року Оксана Пасічко склала присягу на вірність українському народу.

Момент вручення відзнаки.

що саме в стінах їхнього ліцею навчалася така сильна та незламна особистість. Її історія надихає нинішніх учнів вірити в себе, не боятися ламати стереотипи й сміливо йти до своєї мети.

Коли розпочалося повномасштабне вторгнення, вона повернулася з Польщі, де на той момент працювала, і спробувала мобілізуватися. Після відмови повернулася до роботи, але після завершення робочого контракту все ж вступила до лав ЗСУ. У листопаді 2023 року склала присягу на вірність українському народу.

Мама тривалий час не знала про її службу. Спочатку Оксана була медиком, згодом стала розвідницею у складі 74-го окремого розвідувального батальйону, одного з найдосвідченіших розвідувальних підрозділів ЗСУ, який брав участь у боях за Іловайськ, Мар'їнку, До-

нецький аеропорт, Авдіївку та Писки. Сьогодні Оксана є старшим сержантом групи, поєднує ролі кулеметниці та пілотеси дронів. Кулемет – це вогнева підтримка й захист позицій у прямому контакті, дрони – розвідка, коригування вогню та ураження цілей на відстані, а разом – повний спектр сучасного поля бою. Оксана воює, щодня тренується, працює над собою і говорить відкрито: «Ніхто окрім нас цю війну не закінчить».

– Для мене це неймовірна честь – стояти на цій сцені в такій номінації. Тепер я відчуваю ще більше відповідальності. Цей вечір став для мене ковтком свіжого повітря, дав відчуття, наче я розцвіла – ці емоції надовго залишаться у моїй пам'яті, – ділиться враженнями про

відзнаку Оксана Пасічко.

«УП100. Сила жінок 2026» відзначає 100 жінок, які формують сучасну Україну: у військовій сфері, бізнесі, культурі, науці, громадському секторі та міжнародній адвокації а також поєднує вшанування лідерок, публічні виступи, панельні дискусії та міжнародні звернення, створюючи платформу для діалогу про роль жінок у трансформації країни під час війни та у процесі відбудови.

ГО «Фонд Маша» – українська організація, створена для підтримки жінок, що постраждали від гендерно зумовленого насильства, а з 2022 року надає допомогу жінкам та дітям, які постраждали від війни. Її цілі – реабілітація, ментальне відновлення, освіта та розбудова стійкості громад. ■

■ Хата-читальня

«Знайдена сережка»: про те, що болить, смішить і тримає нас людьми

Львів'янин Петро Цеголко – уродженець волинського села Мишів, Заслужений журналіст України, громадський та політичний діяч, батько пресекретаря експрезидента України Петра Порошенка і телезірки «5 каналу» Святослава Цеголка, запрошує читача у свій духовний світ: світ роздумів, почуттів, рефлексій про сенс щоденного буття на тлі невпинного і непростого часоплину

Віктор ПАЛИНСЬКИЙ, письменник, есеїст, літературний критик, публіцист, мистецький аналітик, культуролог

Фото: lvivoblada.gov.ua, folio.com.ua.

Книга Петра Цеголка «Знайдена сережка» затуляє роздуми і обіцяє впізнання себе.

голошує на дефініції, в яку епоху живемо, яку моральну ношу тягнемо, докладаючи надзусиль.

...Молодий чоловік Андрій нібито не належить до заядлених ухилинтів. Проте перебуває на роздоріжжі сумнівів і суперечливих почуттів... Та ще й мати турботливо захищає сина. Звісно, жаліючи рідного, побиваючись та примовляючи. Але син таки дістався дому, приїхавши з Польщі, де був на заробітках. А міг би?.. Бо ж знав, що уже вдома на нього чекають аж три повістки з військкомату. Напевне, не випадково хлопцю все ж підростати було у патріотичній сім'ї серед упівських традицій та бувальщин? Цеголко тут не притягує підтему за волосся. Вона, нібито самочинно, з'являється в процесі розповіді. І мудрий дід Микита не випадково тут. Це вже суспільна, та й літературна традиція наша: «Тож їдьмо, Андрію, до військкомату самі. Скажеш, що готовий іти воювати, ти не ухилинт і не зрадник! А як не хочеш, боїшся, Андрію, то підемо удвох на ту війну з ворогом клятим московським. Я не боюся!.. То наша війна за Україну!..»

3.

Є у книжці й оповідання, які я б назвав новелами,

бо експресії в них достатньо. «Ксенин луг» саме така. Що цікаво, образність тут виразно візуальна. Можливо, маємо вплив телевізійництва, що до нього причетний був Цеголко. Бачимо, цілі ряди виструнчились, аби додати один одному колориту. Я назвав би це літературною візуалізацією.

«Малий непосида, збиткар». «Мені років чотири... пригаду, походжав туди-сюди баюрами, щось до себе говорив, а як надокучить – бовтався у них,

«горбах», «Магія поцілунку». Причому читач адаптується до цих текстів, як до своєї дитинної біографії.

4.

Окремо, видається, стоїть оповідання «Цегольня». Якщо порівняти цю назву з прізвиськом автора, то можна вловити щось екзистенційне в цьому тексті.

Це – мандри «країною дитинства». І це так припа-

«І очам відкрився небачений досі краєвид». І пам'ять на все життя. У душі торжествувало бравурне: «Я зміг, я побачив те ж, що бачать лише птахи!»

розбризував доквіл воду. Якщо день випадав теплий літній, тоді я на босо калабаняма не ходжу, а гасаю. Аж болото летить врзнобіч».

І таких картинок в оповіданні вдосталь. Власне дитина змальовує світи відповідно до свого бачення та сприйняття. А читальнику на душі стає святково. Бо ж і своє дитинство згадує. «Ксенин луг» – це в якійсь мірі й наш з вами луг, де блискотіли босі ноги. І мама, здається, дозволяла

дає до правдивої легенди. Здавалося б, що воно – такий собі заводик з випалення цегли. Виявляється – ні! Адже... Більшість хат і технічних будівель споруджено саме з цього матеріалу. І так добре плине авторська розповідь, саме про цей, уже занедбаний, шматок землі на пагорбі край села. По-справжньому можна було тут почувати себе господарем, ватажком, воїном. Беручи до справи руїни цегольні, потрошені обладунки цехів,

поснули рейки вузькоколійок, згасли випалювальні печі...

...Тут не конче докладно виписувати сюжетні лінії, вони наче самі уявляються, вповні готові для розповіді. Випорхуючи з експресії вчинків і гучних розмов підлітків. Хлопчаки тішилися собі, бенкетували, бавилися в ігри, тікали від сторожа. Згадували, як то раніше було, коли цегольня ще працювала.

...Автор підводить і до того, що в цій оазі й характер хлопчаків різьбився, гартувався. Один із них, від імені якого провадиться розповідь, задумав собі вилізти на самий вершечок труби цегольни. Було страшно. Труба раптом почала хитатися. Одначе її подолано. І «очам відкрився небачений досі краєвид». І пам'ять на все життя. У душі торжествувало бравурне: «Я зміг, я побачив те ж, що бачать лише птахи!»

5.

«Знайдена сережка». Новела, що дала назву книжці Петра Цеголка. Це, на перший погляд, вир позитивних емоцій, несподіваних скрутів, ексцентричних романів і багато дечого іншого, приємного та дещо забутого. Звісно, тут можна розігнати уяву до максимуму... Та автор не поспішає, вибираючи найпишніші окрайці з цього несподіваного торта. Уже в назві твору «Знайдена сережка» закладено ключ до фривольної розповіді. Прикинуто напрями оповіді. Втім, автор таки не проминає тут можливості повнокровно сформувати персонажів, бодай коротко, мітками, позначити їхні історії. Головний герой, не те, щоб «професійний зваблювач»... Але при нагоді тривалі відсутності дружини свого не упустив. А що сережка? Та сережка, виявляється, була загублена у його помешканні його другом Любомирком, точніше коханкою цього чоловіка... А далі все за правилами іронічної драми. Автор добре виписав діалоги, загострив характеристики героїв. Колоритно зобразив середовище, оточення... Читається так, ніби сам робив ці записи. Бо ж таке могло трапитися мало не в кожного з нас. І гумор... Є добротний гумор

з натяками та недомовками. Читаймо. А чи знайшли сережку?..

6.

Є у книжці й повість «Любов сліпа». Назва походить від італійського прислів'я: «Любов сліпа, але бачить далеко». Головні персонажі Джованні та Марта до банального просто, як і в усіх подібних історіях, зустрілися в Італії. Він – бізнесмен, вона – звичайна заробітчанка. «Джованні просто марив Мартою...»

Автор добре відчуває напругу в розповіді, тому переносить події й до Львова, скеровуючи туди Джованні. Усе дійство розгортається за законами шекспірівських трагедій. І це особливо притягує нашу увагу...

Повістина, безумовно, заімпує передусім тим, хто любить любовні романи. А це – завжди зацікавлений читач.

Отож Петро Цеголко дав собі раду з цією книгою. Тим паче, що наступна – не за горами...

7.

Про життєпис Петра Цеголка: окреслю лише скупими штрихами писаної графіки. Воно так якось лягає.

Ми познайомилися ще у далекі сімдесяті на засіданні літературного об'єднання «Франкова кузня» Університету ім. Івана Франка у Львові. Я представляв філологічний факультет цього вишу, він – факультет журналістики. Уже тоді Петро писав і прозу, і поезію. І справно ходив на засідання.

Згодом він працював у Львові в газетах, на радіо, телебаченні. Врешті, був представником Національної ради України з питань телерадіомовлення у Львівській області.

Ми з ним часто зустрічались на різноманітних літературних та інших заходах.

У періоди нерідко зустрічав його літературні публікації: мала проза, поезія.

Ціную його дар бути цікавим розповідальником та достатньо глибоким літературним аналітиком. Власне, вміння завжди бути собою.

Проте час плине і ми стаємо іншими... ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел.: 066 82 47 160 – Водафон – Viber, Telegram, WhatsApp; 096 77 31 037 – Київстар (Пн,Вт,Пт, 10-17).

НЕРУХОМІСТЬ

● ПРОДАМ або ОБМІНЯЮ будинок у с. Воронів (12 км від Луцька). Є хлів, льох, літня кухня, ванна, вода. Земля 0,30 га (приватиз.). Обмін на будинок або квартиру в м. Луцьку. Розгляну всі варіанти. Власник. Тел. 095-117-34-75.

АВТОРИНОК

● ПРОДАМ: Пасат Б4 універсал (1995 р.в., газ/бензин) та сівалку зернову (4м, Німеччи-

на). Тел. 063 176 54 48, Ольга Миколаївна.

СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Продам картоплезибиральний комбайн Анна, гноерозкидач та трактор Джон Дір 6010 (привезені з Польщі). Ціни договірні. Тел.: 050 562 45 72 (вайбер), 098 039 36 36.

РІЗНЕ

● Продам жом, торфобрікет, щєбін різних

фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрікет, дрова, пісок, щєбін різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 33 74

034, 096 99 43 100.

● Продам 0,25 га землі під сільське господарство (с. Підгайці, Луцький р-н.). Ціна договірні. Тел.: 066 255 98 46.

● Куплю ВРХ, коней та вівці. На тримання і на забій. Тел.: 098 33 80 300, 096 06 14 718.

ЧЕКАЮ НА ТЕБЕ

● Порядний пенсіонер (невисокий, худорлявої статури), проживаю неподалік міста. Бажаю зустріти щирі жіночку для створення затишної сім'ї, яка стане доброю господинею та люблячою дружиною. Тел.: 096-10-77-892.

ПРОДАЄМО ПТИЦЮ ТА КОМБІКОРМ

Продаємо птицю: бройлер добовий та підрощений, добову м'ясоєчку, каченята породи "Мулард", "Благоварка", "Башкірка"; гусенята породи "Легард Датський", індики "Біг-6". Кури-несучки дорослі та підростки.

Комбікорм для всіх видів птиці та тварин.

Діє безкоштовна доставка. Тел.: 050 488 77 71, 067 634 83 34 (Наташа); 067 362 95 32, 066 408 77 76 (Люда); 067 119 53 13 (Віка); 075 408 77 71 (Рина); 096 832 20 58, 099 627 88 55 (Світлана).

ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ

Втрачене свідоцтво про реєстрацію машини EEN*113814 від 26.12.2017р., на трактор МТЗ 82.1.26, 2008 р.в., заводський №010561, двигун № 358042, видане на Приватно-орендне сільськогосподарське підприємство ім. Івана Франка, вважати недійсним.

Міносвіти та МВС будуть жорсткіше ставитися до пропусків школи дітьми без поважних причин. У разі відсутності учня в школі більше 10-ти робочих днів підлядає до невідомого або без поважних причин дитина вважатиметься такою, що «не охоплена навчанням» з усіма відповідними наслідками (йдеться насамперед про штрафи).

У Маневичах відбулася екологічна акція за участю юних патріотів, учасників всеукраїнської дитячо-юнацької військово-патріотичної гри «Сокіл» («Джура»). До прибирання долучилися представники Полтавської, Харківської, Черкаської та Волинської областей.

Футбол

«Лев матчу» зі Швецією: «Хочу подякувати людям, що додивилися це позорище»

26 березня національна збірна України з футболу ганебно прогала «Тре Крунур» – 1:3 – і пролетіла повз Чемпіонат світу-2026

Петро ПАС

Так, шведською tre kronor дослівно перекладається, як «три корони». І лідер «Трьох корон» та лондонського «Арсеналу» 27-річний Віктор Дьокереш тричі розписався у наших воротах...

А це означало, що українським футболістам вп'яте поспіль не вдалося пробитися до фінального турніру чемпіонату світу – востаннє це ставалося у 2006 році. Але як збірна, яка не вдарилася жодного разу (!) у першому таймі по воротах суперника, може грати на Чемпіонаті світу?!

А ніяк! Якщо в попередніх матчах за тренерства Сергія Реброва, коли якось таки вдавалося налаштуватися на другий тайм, то тепер і другий тайм став для нас провальним. Кому потрібна тупа перепасовка м'яча в центрі поля?

Жах! І – ганьба! Та нема що писати про цю беззубу, безхарактерну команду, бо напрошуються тільки нецензурні вислови...

«Можна програти. Але сьогодні ми програли не дуже гарно», – коротко, але як влучно охарактеризував цю гру екстраверт національної збірної України і київського «Динамо» Олександр Головка.

Єдиний світлий промінець у темному невизначальному царстві збірної України часів Сергія Реброва – гол дебютанта збірної 20-річного Матвія Пономаренка, який на останній хвилині основного часу зумів головою відправити м'яч у ворота шведів і трохи підсолонити гіркоту поразки в матчі року для нас...

Чемпіонат світу. Кваліфікація. Плей-оф. Україна – Швеція – 1:3 (0:1 – Віктор Дьокереш, 6 хв.; 0:2 – Віктор Дьокереш, 51 хв.; 0:3 – Віктор Дьокереш, 73, з пен.; 1:3 – Матвій Пономаренко, 90 хв.)

Україна: Трубін, Миколенко, Бондар, Забарний, Тимчик, Калюжний (Гуцулак, 60), Зубков (Очеретько, 60), Судаков (Пономаренко, 77), Ярмолюк (Шапаренко, 85), Циганков, Ванат (Яремчук, 60).

Стадіон: «Сіутат де Валенсія» (Валенсія, Іспанія). **Арбітр:** Жоау Пінтейру (Португалія).

Не стримував емоцій після фі-

«Просто соромно від того, як ми беззубо вийшли і зіграли».

нального свистка захисник «Евертона» та збірної України 26-літній Віталій Миколенко, якого українські уболівальники визнали «Левом матчу» зі Швецією (за нього проголосували 45% уболівальників),

У коментарі MEGOGO він розкритикував гру команди та подякував уболівальникам, які додивилися це «позорище» та до останнього підтримували збірну.

«Емоції, напевно, як і у решти України, що дивилася футбол. Прийшов на флеш, щоб подякувати тим людям, що додивилися це позорище. Хотів перепросити, але немає чого вибачитися після бою. Просто хотів подякувати, що додивилися і вболівали».

Уболівальники, до речі, пропонували голосувати в грі зі Швецією за номінацію не «Лев матчу», а «Баран матчу» – і на цю роль пропонували Сергія Реброва.

Чому програли? Не знаю. Немає чого розбирати, нічого не казати, потім теорію розберемо, зараз вже пізно. Просто соромно від того, як ми беззубо вийшли та зіграли.

Якщо наводити приклад гри з Ісландією, як билися за цей плей-оф, як вся Україна за нас вболівала, а на полі була цільна команда – сьогодні цього не було. Не можу цього пояснити, може не наш день. Але як є», – сказав Миколенко.

Пізніше Віталій на запитання

журналістів, як він ставиться до того, щоб Сергій Ребров залишив пост головного тренера національної збірної України, відповів коротко: «Мені фіолетово».

Уболівальники, до речі, пропонували голосувати в грі зі Швецією за номінацію не «Лев матчу», а «Баран матчу» – і на цю роль пропонували Сергія Реброва, який на посту національної збірної України отримує приблизно... 1 мільйон 250 тисяч євро на рік!

ЗА ВОРОТАМИ

Йожеф САБО, 86 років, екстренер національної збірної України і київського «Динамо»:

– Краще б я не дивився цей футбол, тому що потім пів ночі не спав – переживав. Я не думав, що можна було настільки погано зіграти... По іменах у збірній України все добре, команда виглядає бойовою, але як такої команди, в повному розумінні цього слова, а не набору з 11 гравців, у матчі проти Швеції я не побачив – склалося враження, що вони ніколи не грали разом... Я просто не очікував на таке – без боротьби на полі... Невже не могли наші тренери на теорії досконало розібрати Швецію? Наприклад, акцентувати на тому, що є в них класний форвард і не аби звідки, а з лондонського «Арсенала». Дати завдання захисникам максимально щільно зіграти з ним? Геть Дьокереша не тримали, а йому того й треба було – спіймав свою гру, оформив три голи та позбавив Україну мрії поїхати на чемпіонат світу. Невже наші тренери такі тупі? Не розумію... ■

Судoku «Мозаїка»

ЗАПОВНІТЬ ПОРОЖНІ КЛІТИНКИ ТАК, ЩОБ В КОЖНОМУ РЯДКУ, СТОВПЧУКІ І КВАДРАТІ 3x3 БУЛИ ЦИФРИ ВІД 1 ДО 9 ПО ОДНОМУ РАЗУ.

6	7	2		8	9			
							8	
		4		9				1
			4					
		8						
5	1							9
				7	4			
9	7	6		4	3			
								2

Відповіді на судoku за 25 березня.

4	3	2	8	7	1	6	5	9
8	1	7	6	5	9	4	3	2
9	6	5	2	3	4	7	1	8
1	7	4	9	6	3	2	8	5
6	8	9	1	2	5	3	7	4
2	5	3	4	8	7	9	6	1
5	2	6	3	4	8	1	9	7
7	4	1	5	9	6	8	2	3
3	9	8	7	1	2	5	4	6

Судoku-мозаїка містить додаткову область з дев'яти сірих клітинок з числами від 1 до 9.

Увага, конкурс!

Стрибали у гречку – і загубили... золоту сережку

Як герої і антигерої історії заслуженого журналіста України Петра Цеголка (уродженця Волині, батька пресекретаря експрезидента України Петра Порошенка і ексзірки «5 каналу» Святослава Цеголка) вийшли з цієї ситуації – ви прочитаєте безпосередньо з його книги «Знайдена сережка»

Грицько ГАРБУЗ

А загалом було цікаво чути ваші відповіді, на чому можна попатися, стрибаючи у гречку – від ненароком загублених гудзиків, запонок, шарпеток – до волосин і насадок до навушників. Навіть ШІ не про всякі «штучки-підлючки» чув... З оригінального, до речі, і нехарактерного для українців він називав чеки і квитки. При цьому ШІ дав слушну підказку: «Досвідчені «конспіратори» радять після візиту «гостей» завжди перестилати ліжко і пілососити, але навіть це не гарантує 100% безпеки». :)

Це, до речі, й яскраво видно у «Знайденій сережці» Петра Цеголка.

Тож шукайте цю книжку, яка нас надихнула на таке запитання:

«ЗИМОВИЙ СПЕЦГРАНАТОБУЗ»-8-2026

Друзі, сьогодні ми заховали предмет, який є у переважній більшості людей. Хіба що не в немовлят. Як правило, буває він у множині, хоча трапляється і в однині. Але я, наприклад, на відміну від Мерилін Монро, Кріштіану Роналду, Анджеліни Джолі, Джонні Деппа, не прихильник бути його власником.

А заховати від вас цей предмет мене надихнула книга відомого львів'янина, уродженця Волині, батька ще більш відомого за посадою сина... В одному з оповідань у ній він описав кумедну історію, пов'язану зі... «стрибанням у гречку», хоча в підсумку там усе закінчилося «хепі-ендом».

Хронологія подій з історії (з кінця до початку), яка введе вас на предмет, який ми заховали: золотий хрестик – примирення – чаювання з другом – сварка – захований предмет – диван – пілосос – прибирання – приїзд дружини...

Що знаходиться у гранатобузі?

Першим слово «сережки» надіслав Сергій Гаврилюк (Рівненська область, Рівне), який і отримає спеціальний приз від Грицька Гарбуза, якщо, звісно, вкаже свої координати.

А тепер повертаємося на стезю розумову, з якої трохи зійшли на адюльтер, і оголошуємо новий чемпіонат на визначення суперінтелектуала – «Весняний гранатобуз-2026», який пройде у 10 турів (оскільки до закінчення весни залишилося 9 тижнів, то одного випуску ми запропонуємо одразу два завдання).

Принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?». Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення нелюдів-москалів наш добрий-предобрий гарбуз перетворився у грізний гранатобуз).

Умови конкурсу такі: ви маєте відгадати, що чи кого заховав Грицько Гарбуз у нашому гранатобузі. **За кожную правильну відповідь отримуєте по 1 очку.**

Хто здобуде найбільше балів протягом 10 турів, той і стане чемпіоном конкурсу «Весняний гранатобуз-2026» та отримає грошовий приз від редакції у розрахунку: здобутий 1 бал = 100 гривень. Якщо двоє або більше учасників наберуть однакову кількість балів, то грошовий приз розділямо порівну між усіма лідерами, але переможцем вікторини оголосимо того, хто найшвидше відповість на додаткове запитання.

Після кожного турів на фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза ми будемо вказувати перелік усіх переможців і регулярно публікуватимемо турнірну таблицю.

Отож, починаємо. Перше завдання – дуже легке, хоча ШІ його... не відгадав. 😊

«ВЕСНЯНИЙ ГРАНАТОБУЗ-2026»-1

Сьогодні ми заховали від вас цікаву рослину. Але вона не проста – веде до неї цілий асоціативний лабіринт.

Спробуйте знайти відповідь за такими підказками, пов'язаними з нею і знаменитим твором про неї: поцілунок; еко; маячня; «неначе сон»; Дажбог; Бог; «божий чоловік»; морський канат; «чортова дюжина»; «функція ДСНС»; 4; син теки Гарбуза; заборона; розпач; сльози; «з журбою радість обнялась»; N; брезент; українська сорочка.

Що за рослина знаходиться у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 10 квітня (включно) тільки у вигляді повідомлення на номер: 066 133 86 88, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Паляниця» (Валерій Залужний, Житомирщина)).

А історії, як шукали відповідь (що вразило, які були труднощі, хто допоміг розгадати), надсилайте на електронну адресу gryczgarbuz@gmail.com або просто лишайте в коментарях під запитанням на фейсбук-сторінці Грицька ГАРБУЗА (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу).

Приєднуйтеся до нашої забавки – точно не пошкодуєте, ще й станете розумнішими! ■

У Шацькому природному національному парку за результатами польових спостережень відзначено низький рівень ділянок в окремих ділянках. Зокрема зменшення площі водного дзеркала, слабку наповненість русел та нестабільний рівневий режим.

Чотири нові шкільні автобуси цими днями передали територіальним громадам Волині. Транспорт отримали Дубеченська, Затурцівська, Луцька та Оваднівська громади.

Кримінальне читиво

Система «Грошопровід»

Вона знала правду. Він не міг її не шукати. Але система – не відпускає нікого

Продовження. Початок у «Волині» за 25 березня.

Василина ПИСАНКА

ЧАСТИНА 2: ДВА КІНЦІ ТРУБИ

УСВІДОМЛЕННЯ

Ніч у Києві була неприродно тихою. Так буває перед бурєю.

Кравчук сидів у машині біля підземного паркінгу. Двигун вимкнений. Світло – теж. Лише екран телефону світився блідим холодом.

Одне повідомлення: «Не лійть глибше. Труба має два кінці».

Він переріхував ці слова знову і знову.

І раптом зрозумів. – Не тільки вниз... – прошепотів він. – А й вгору.

«ВОНИ НЕ ТІКАЛИ. ВОНИ ЧЕКАЛИ»

– Перекриваємо паркінг, – коротко наказав він. – Але ж там уже нічого немає, – здивувався оперативник.

– Саме тому. Вони повернулися до будівлі.

Фотоколлаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

«Ти думаєш, це гроші – від хабарів? Ні. Це... потоки.»

Кравчук дивився на трубу і раптом усміхнувся. – Вони не тікали. Вони чекали. – Де? – Там, де ніхто не шукає. Він постукав по трубі. Глухий звук.

– Це не просто канал вниз. Це... шахта. – Ви хочете сказати... – Що гроші могли йти в обидва боки.

«СКАЖИ ПРАВДУ»

Вона стояла на даху. Ві-

тер розвівав її волосся, а місто під ногами світилося, як чужий світ.

Софія тримала телефон у руці. І чекала.

– Ти прийшов, – сказала вона, не обертаючись.

Кравчук підійшов повільно.

– Ти знала, що я прийду?

– Я знала, що ти не зможеш не прийти.

«Ти заліз занадто глибоко, – перебив Гнатюк. – І не туди.»

Він зупинився за кілька кроків.

– Скажи правду. Вона заплющила очі.

– Я не можу.

– Тоді я скажу сам. Ти – в схемі.

– Ні. Він різко підняв голос:

– Твоє ім'я у списку!

Вона обернулася. І в її очах було не заперечення.

А – страх.

– Я не брала гроші, – тихо сказала вона. – Я... передавала.

Тиша. – Куди?

Вона глянула вниз. І тихо сказала:

– Туди.

ВИЩЕ РІВНЯ

– Це не просто адвокат, Андрію, – сказала Софія. – Це – лише вузол.

– Який вузол?

– Один із багатьох. Вона підійшла ближче.

– Ти думаєш, це гроші – від хабарів? Ні. Це... потоки.

– Що за потоки? Софія довго мовчала.

А потім сказала:

– Ті, які не мають зупинятися.

– Конкретніше. Вона подивилася йому в очі.

– Війна, Андрію. Він завмер.

– Що ти сказала?..

– Частина цих грошей... не для них. І навіть не для нас.

Він відступив на крок.

– Ти зараз жартуєш?

– Хотіла б.

ТІ, У КОГО НЕМАЄ ІМЕН

Раптово – звук. Короткий. Глухий.

Софія здригнулася. Кравчук різко обернувся.

– Снайпер!

Він схопив її за руку і потягнув до вентиляційного блоку.

Ще один постріл.

Метал задзвенів.

– Вони не мали тебе знайти... – прошепотіла вона.

– Хто «вони»?!

– Ті, у кого немає імен.

ЗРАДА

Вони спустилися сходами вниз. Швидко. Майже наповмаць.

На першому поверсі їх уже чекали.

– Стояти! – пролунало.

Кравчук завмер. Перед ним стояв... його начальник.

Полковник Гнатюк.

– Не очікував, Андрію? – спокійно сказав той.

Софія стиснула його руку.

– Я казала...

– Ви... – Кравчук не до говорив.

– Ти заліз занадто глибоко, – перебив Гнатюк. І не туди.

– Це ви все криєте?

– Я це контролюю. Тиша.

– Ви – частина цього? Полковник усміхнувся.

– Я – той, хто не дає цьому розвалитися.

ВИБІР

– Відпусти її, – сказав Гнатюк.

– Ні.

– Андрію...

– Ні.

Тиша натягнулася, як струна.

– Ти ж розумієш, що не вийдеш звідси? – тихо сказав полковник.

Кравчук подивився на Софію. Її очі блищали від сліз.

– Іди, – прошепотіла вона. – Хоч ти врятуєш.

Він похитав головою.

– Я вже не можу.

– Чому?.. Він ледь усміхнувся. – Бо труба має два кінці. І я вже на обох. ■

Се ля ві

Про гіга Петра, бабу Марію та «солодку» свободу

Петро сьогодні з самого ранку надумав «випроводити» Марію з хати. Поки вона збирала сумки до сина в гості, він і каже: – Іди вже, йди, може, і я нарешті відпочину від твого щебетання

Марія МРІЯ, zytia.org

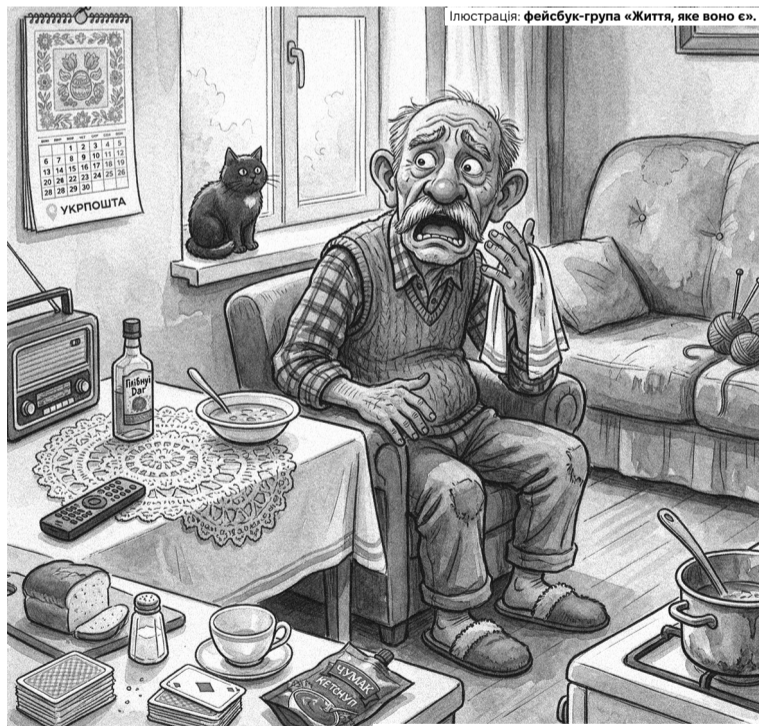
Марія тільки зиркнула на нього спідлоба, покрутила пальцем біля скроні (мовляв, геть на старість з глузду з'їхав), підхопила кошик із пірижками для онуків і пішла на автобус.

Петро зачинив хвіртку, розправив плечі й видихнув:

Нарешті! Свобода. Тиша. Спокій.

Більше ніяких серіалів – тепер він буде дивитися футбол і новини стільки, скільки влізе.

Першим ділом він виставив за двері kota (розпеченого улюбленця Марії), закинув її в'язання за диван і вмовився у кріслі. Поклав канал – нудьга. Вимкнув телевізор. Пройшовся хатою –

Ілюстрація: фейсбук-група «Життя, яке воно є».

«Погано воно, синку, бути самому...»

якось порожньо.

Десь по обіді взявся гріти суп, обпик пальці й за звичкою як крикне на всю кухню:

– Маріє, дай хліба!

А у відповідь – тиша. Аж у вухах заклапо.

Без Марії навіть новини виявилися пісними – з ким тепер сваритися через політику? Дістав карти, згадав, як вона щовечора зашиває його в дурні й як вони потім регочуть, наче діти.

Ніч минула без її сопіння, ранок – без грукоту кастрюль. Навіть спати до пуття не зміг. Наступного дня Петро вже ходив чорніший за хмару, а рідна хата здавалася йому холодною та несмачною, як вчорашня вівсянка. До вечора старий здався.

Насупившись, набрав сина, попросив покликати маму до телефона і, проковтнувши гордість, тихо додав:

– Погано воно, синку, бути самому.

Марія повернулася вже за годину. Одразу висварила його за безлад на кухні, погладдила kota й витягла в'язання з-за дивана. Увечері знову були карти, липовий чай і сміх. Петро програв і знову почав бурчати:

– Ох, і немає з тобою спокою... Може, ти б знову поїхала кудись відпочити?

Марія лише всміхнулася. Вона знала правду: цей буркотливий старий і дня без неї не витримає. ■

Записуйте рецепт!

Фото: home-recipes.com.ua.

Хай сяє сонцем Великодній хліб!

Приготуйте особливу паску

Завдяки цьому рецепту навіть ті жінки, яким доводиться цілий день проводити на роботі, зможуть потішити своїх рідних духмяною великодньою випічкою

Василина СМЕТАНА

Адже все дуже просто: розчиняєте вранці, а ввечері додаєте решту складників, замішуєте, розкладаєте тісто у форми і практично відразу печете.

Інгредієнти: 3–4 скл. цукру, 18 жовтків, 200 г вершкового масла, 200 г маргарину, 200 г свіжих дріжджів, 0,5 скл. олії без запаху, 1 л молока, бо-

рошно, ванільний цукор, 1 скл. родзинок.

Приготування. На дно миски висипати 2 склянки цукру, вилити трохи збиті жовтки. На них постругати ножом масло й маргарин, подрібнити дріжджі, зверху висипати решту цукру і залити теплим (але не гарячим!) кип'яченим молоком. Все! Миску накрити рушником і залишити на пів доби. Через 10–12

годин просіяти борошно і вимісити – чим довше, тим смачнішими будуть паски (місити не менше 40 хвилин).

Тісто має вийти дуже м'яке, еластичне і блискуче. В кінці додати родзинки, ванілін, олію, ще раз добре вимісити, після чого зразу розкласти у форми, заповнюючи їх на третину. Коли паски піднімуться, змащуємо верх збитим жовтком і випікаємо у попередньо розігрітій духовці або в печі.

Оздоблюємо на свій смак. ■

На часі Зробіть квас із березового соку

Цей корисний напій має цілющі властивості, благотворно впливає на людський організм. А ще березовий квас чудово втамовує спрагу

Василина СМЕТАНА

Інгредієнти: 5 л березового соку, 25 родзинок, 200 г цукру.

Приготування. Бажа-

но не використовувати пластиковий посуд, краще взяти скляні або емальовані ємності.

Процідирити березовий сік через кілька ша-

рів марлі, щоб очистити його від сміття.

Додати родзинки та цукор і залишити бродити в прохолодному місці на 3–4 доби.

Готовий квас процідити, закупорити пляшки і поставити у темне холодне місце. Напій може зберігатися до осені. ■

■ Газетний серіал

Баба Параска і баба Палажка з... Великої Груші

Або хроніки кохання з перцем по-волинському

Фотоколаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

«1 квітня – день, коли всі кажуть правду... і всі думають, що це – жарт.»

Закінчення.
Початок – на с. 16

Остап ЧЕРЕШНЯ, у співпраці з Мурчиком-Копілотом

Ой, не треба мені тут поезії! – махнула рукою Параска. – Я вже таке чула. У 1987-му!

І тут двері рипнули. І на порозі з'явилася Палажка.

Не просто вийшла. А вийшла так, ніби зараз або хтось одружиться, або хтось пожаліє.

В окулярах. У хустці. І з таким поглядом, що ним можна було буряки вирівнювати.

– О, – сказала вона, – тюльпани вже роздають?

– Та це жарт! – швидко сказала Параска. – 1 квітня!

– Ага, – кивнула Палажка. – День, коли всі кажуть правду... і всі думають, що це – жарт.

Вона підійшла ближче.

Повидилася на тюльпани.

– Гарні, – сказала. – Весняні. Не те що жоржини – як на пенсії...

– Я старався, – тихо сказав Левко.

– Бачу, – відповіла вона. – Але не туди.

І тут – пауза.

Палажка зняла окуляри.

І глянула... не на Левка. На Омеляна.

– Омеляне, – сказала вона тихо, – ех, як я тебе любила, поки ти на танцях моїй подрузі квіти не вручив.

Параска аж клацнула зубами.

– А він мені подарував, бо освідчувався! – відрізала вона.

– Ото ж і проблема, – кивнула Палажка.

Омелян почервонів, як помідор у серпні.

– Та я ж тоді... Я ж не знав, що робити, коли ти поцілувалася в танці із хустинкою з Пилипом...

– Знав і зробив, – перебила Палажка. – Просто вибрав її.

І тут Параска раптом стала. Рівно. Спокійно. Небезпечно.

– Так, – сказала вона. – Значить, сьогодні всі правду говорять?

– Так, – кивнула Палажка.

– Добре, – сказала Параска. – Тоді і я скажу.

Вона повернулася до Омеляна.

– Я думала, що ти мене любиш... менше, ніж я тебе.

Омелян підняв голову.

– Та ти що... – тихо сказав він. – Я ж тебе більше, ніж себе люблю.

– От бачиш! – вигукнула Параска. – А я думала, що ти жартуєш!

Левко стояв із тюльпанами і виглядав так, ніби його щойно перевели з романтиків у статисти.

– То що, – обережно спитав він, – мені квіти назад забрати?

Палажка глянула на нього.

– Ні, – сказала. – Давай сюди.

Взяла тюльпани. Понюхала.

– Добрі, – сказала. – Видно, що з душею вибрані.

– То... це значить...? – загорівся Левко.

– Це значить, – відповіла Палажка, – що шанс у тебе є.

І додала тихо:

– Але не такий великий, як ти думаєш.

Мурчик-Копілот, який увесь цей час сидів на груші, повернувся на інший бік і філософськи промуркотів:

– **Весна – це коли навіть старі історії цвітуть по-новому.**

Параска взяла Омеляна під руку.

– Ходімо, – сказала. – Бо ще хтось прийде й скаже, що теж мене любить.

– А що, черга є? – настоїрився Омелян.

– Була б, – відповіла вона, – якби я всім вірила.

Мурчик зітхнув і підсумував:

– **Висновок перший: якщо хочеш освідчитись – бери тюльпани.**

Жоржини – це вже коли пізно.

Пауза.

– **Висновок другий: якщо сказав правду 1 квітня – маєш шанс вижити.**

Ще пауза.

– **І головний: любов – це коли навіть через 30 років люди сперечаються... хто кого більше любить.**

Далі буде. ■

■ Усміхніться!

До жінки прийшов коханець. Дивиться, а її чоловіка взуття стоїть у коридорі. Жінка:

– Не переживай, сидь в іншій кімнаті в інтернеті мій?

– А інтернет безлімітний?

– Так.

– А швидкісний?

– Так.

– А є ще один комп'ютер?

☺☺☺

Парадокс взаємин полягає в тому, що після того як

завоюєш серце жінки, ти опиняєшся у неї в полоні.

☺☺☺

– Що робить в ліжку жінка після сексу?

– Заважає!

☺☺☺

■ Що віщують зорі?

ГОРОСКОП НА 6 – 12 КВІТНЯ

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Тижень вимагатиме від вас рішучості, зібраності та вміння швидко реагувати на події. Можуть з'явитися нові завдання або відповідальність, яка згодом відкриє добрі перспективи. Важливо не діяти зопалу, а обдумувати кожен крок. У стосунках краще не роздухувати суперечки через дрібниці.

Сприятливий день – вівторок, **несприятливий** – неділя.

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Ваше терпіння нарешті почне приносити результат у справах, які довго стояли на місці. Ймовірно приємні новини, пов'язані з фінансами, або відчуття більшої стабільності. Не варто брати на себе надмірне навантаження, бо організм потребує перепочинку. У коханні важливо більше довіряти, а не шукати прихованих причин для тривоги.

Сприятливий день – четвер, **несприятливий** – понеділок.

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Тижень буде рухливим, насиченим подіями, розмовами та новими знайомствами. Деякі ваші ідеї можуть стати початком важливих змін, якщо не відкладатимете їх у довгу шухляду. Уникайте поверхневих рішень і не поспішайте з висновками. У стосунках можливі теплі зустрічі, щирі слова і приємні новини.

Сприятливий день – середа, **несприятливий** – субота.

РАК (22.06 – 22.07)

Цього тижня варто більше уваги приділити родині, дому та близьким людям. Хтось із рідних може особливо потребувати вашої участі, підтримки чи доброї поради. Намагайтеся не тримати емоції в собі, а говорити про них спокійно й відверто. У стосунках саме щирість і турбота стануть запорукою гармонії.

Сприятливий день – п'ятниця, **несприятливий** – вівторок.

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Ваші ініціативи можуть знайти підтримку, якщо будете наполегливими й упевненими в собі. Це добрий час для творчості, самореалізації та сміливих задумів, які давно чекали свого моменту. Водночас не забувайте про відпочинок, щоб не виснажити себе надмірним темпом. У любовній сфері краще стримувати різкі емоції та не тиснути на партнера.

Сприятливий день – неділя, **несприятливий** – четвер.

ДІВА (22.08 – 23.09)

Тижень підходить для того, щоб навести лад у справах, думках і фінансах. Ваша уважність до деталей допоможе уникнути прикрих помилок і зайвих витрат. Не ігноруйте порад людей, які мають більше досвіду, бо серед них може бути справді цінна підказка. У стосунках важливо менше критикувати й більше підтримувати.

Сприятливий день – вівторок, **несприятливий** – субота.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Тижень сприятиме новим знайомствам, цікавим

ідеям і натхненному спілкуванню. Ви можете відчути, що саме люди довкола підштовхують вас до правильних рішень і нових задумів. Не сумнівайтесь у власних силах, навіть якщо спершу доведеться вагатися. У любовній сфері можливі красиві, романтичні й дуже теплі моменти.

Сприятливий день – п'ятниця, **несприятливий** – середа.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Цього тижня краще не відкривати всіх своїх планів навіть тим, кому довіряєте. Зосередженість, обережність і внутрішня дисципліна допоможуть вам уникнути помилок та непотрібних розчарувань. Можливі важливі рішення, які ви ухвалите насамперед для себе, а не для чужого схвалення. У стосунках не давайте волі ревнощам і підозрам.

Сприятливий день – четвер, **несприятливий** – неділя.

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Перед вами можуть відкритися нові можливості для розвитку, навчання або цікавих поїздок. Це добрий період для розширення кругозору і сміливого кроку туди, де раніше було трохи страшно. Не бійтеся братися за нове, бо саме воно може дати несподівано добрий результат. У коханні щирість і прямота допоможуть зберегти гармонію.

Сприятливий день – понеділок, **несприятливий** – п'ятниця.

КОЗОРІГ (22.12 – 20.01)

Тижень покаже перші результати вашої наполегливої праці, навіть якщо досі здавалося, що все йде надто повільно. Можливі приємні новини у сфері роботи, кар'єри або фінансів. Водночас не намагайтеся тягнути на собі все й одразу, бо це може виснажити. У стосунках найбільшу цінність матимуть спокій, надійність і взаємна підтримка.

Сприятливий день – середа, **несприятливий** – субота.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Тижень принесе свіжі ідеї, нові бажання та внутрішню потребу щось змінити у своєму житті. Це вдалий час для творчості, планування й пошуку нестандартних рішень. Деякі знайомства можуть виявитися не лише приємними, а й дуже корисними у майбутньому. У любовній сфері можливі милі сюрпризи та моменти, які піднімуть настрої.

Сприятливий день – субота, **несприятливий** – вівторок.

РИБИ (19.02 – 20.03)

Цього тижня вам варто трохи знизити темп і уважніше прислухатися до себе. Інтуїція буде особливо гострою і допоможе знайти правильні відповіді там, де логіка не спрацьовує. Гарний час для спокійної роботи, внутрішнього відновлення та наведення ладу у власних відчуттях. У стосунках найважливішими стануть довіра, ніжність і відверта розмова.

Сприятливий день – четвер, **несприятливий** – понеділок. ■

ВОЛИНЬ
www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI
facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Тижневик «Волинь». Ціна Договірна.
Набраний і зверстаний в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТЗОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

Місцезнаходження видавця:

43025, м. Луцьк, просп. Воли, 13.

Поштова адреса за якою здійснюється редакційний контроль:

вул. Ковельська, буд. 2, м. Луцьк Волинської обл., 43016.

volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Телефони редакції:

066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер

ВДОВИЧЕНКО

Тамара Федорівна

Політики

УЛІЦЬКИЙ

Василь Михайлович

Інформації

ВЛАШИНЕЦЬ

Лєся Степанівна

Інтернет-новин

НЕКОЗ Наталія Валеріївна

Передплати і розповсюдження

КОСІНСЬКА Ольга Олександрівна

Спеціальні кореспонденти

ЛІСОВИЙ Ігор Сергійович

ІВАНЮК Раїса Іванівна

Літературний редактор

ЗАГАЙКО Катерина Євгенівна

ТзОВ «Газета «Волинь»

п/р UA83305299000026007000803281 КБ

Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ

02471695 Друж офсетний,

Обсяг 4 друк. аркуші

Передплатний індекс: 30000

Ідентифікатор медіа: R30-02496,

рішення від 18.01.2024 № 142.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»,

м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

Тираж випуску: 8060.

Замовлення № 489.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Газетний серіал

Баба Параска і баба Палажка з... Великої Груші

Або хроніки кохання з перцем по-волинському

Продовження. Початок у «Волині» №№ 39 – 51 за 2025 рік, №№ 1 – 6, 10 – 11 за 2026 рік.

Остап ЧЕРЕШНЯ (у співпраці з Мурчиком-Копілотом)

СЕРІЯ № 23: «ТЮЛЬПАНИ З ХАРАКТЕРОМ АБО ЯК ДЕНЬ ДУРНЯ СТАВ... ДНЕМ ЗАКОХАНИХ»

У Великої Груші 1 квітня завжди був днем, коли навіть кури не вірили півневі, а баба Параска – власному Омелянові.

– Я сьогодні жодному слову не повірю! – урочисто заявила вона ще зранку, поправляючи хустку. – Бо знаю я вас, чоловіків... У вас що не слово – то або комплімент, або брехня!

Левко, ти що, з розуму зійшов? Ти ж до Палажки ходиш!

– Та я сьогодні мовчатиму, як риба! – образився дід Омелян і демонстративно схрестив руки.

– Ото й правильно, – кивнула Параска. – Бо як відкриєш рот – то або «ти в мене найкраща», або «я тільки на хвилинку до Палажки!» Тому, Омеляне, тебе попереджаю: сьогодні я жодному слову не вірю! Навіть якщо ти скажеш, що мене любиш – я скажу: «Це – провокація!»

«Якщо ти зараз скажеш, що це мені – я скажу, що це жарт!»

– Та я вже й не знаю, як тебе любити, щоб ти повірила, – буркнув Омелян, поправляючи шапку.

– Може, письмово? – З печаткою! – відрізала Параска.

І тут – як весняний вітер, але з наміром – у двір зайшов дід Левко. У руках – букет червоних тюльпанів, таких свіжих, що навіть бджоли ще не встигли вирішити, чи це квіти, чи новий бізнес.

– Доброго дня, Параско... – по-

чав він голосом, ніби диктор радіо.

– Якщо ти зараз скажеш, що це мені – я скажу, що це жарт! – миттєво відбилася Параска.

– То я й скажу, – спокійно відповів Левко. – Це вам. Омелян аж присів.

– Левко, ти що, з розуму зійшов? Ти ж до Палажки ходиш!

– Ходив, – зітхнув Левко. – Але серце – не маршрутка. Воно не питає, де виходити.

Закінчення – на с. 12

РЕКЛАМА

Наймовірнішого Великодня Вашій хаті

ПАСКА

Інгредієнти

Для опари:

- 500–550 г борошна
- 40 г дріжджів «Духмяна Хата»
- 100 г цукру
- 110 г вершкового масла
- 3 яйця
- 200 г молока

Для тіста:

- 600–650 г борошна
- 60 г дріжджів «Духмяна Хата»
- 250 г цукру
- 17 г солі
- 180 г вершкового масла
- 150 г вершків (від 15% жирності)
- 4 г ваніліну
- 120 г молока

Для начинки:

- 250 г кураги
- 150 г апельсинових цукатів
- 30 г апельсинової цедри
- 80 г алкоголю чи апельсинового соку

РЕЦЕПТ ПРИГОТУВАННЯ

• Опара. Розчиніть дріжджі «Духмяна Хата» в теплом молоці, додайте яйця, цукор та ретельно перемішайте. Частинами просійте борошно та замісіть дещо густу опару. В кінці додайте розм'якшене вершкове масло. Опару залиште в теплом місці на 2–2,5 години (до збільшення вдвічі).

• Тісто. Змішайте тепле молоко та теплі вершки, розчиніть дріжджі «Духмяна Хата», додайте цукор, сіль, ванілін. Влийте суміш в опару, перемішайте, поступово додайте просіяне борошно та замісіть м'яке тісто (10–15 хв). Додайте частинами розм'якшене масло, вимішуйте ще 10–15 хв. Вмішайте попередньо замочені сухофрукти та цедру.

• Підйом. Залиште тісто в теплі на 60–80 хв.

• Формування. Тісто округліть та вкладіть у форми, заповнюючи 1/3 об'єму. Дайте підійти 2–2,5 год (майже до верху форми).

• Випікання. Випікайте при 180–190°C протягом 15 хв, потім ще 25–30 хв при 160°C.

• Охолодження. З металевих форм паски дістаньте одразу, в паперових – залиште до повного охолодження.

З дріжджами «Духмяна Хата» ваша паска обов'язково вийде пухка, ніжна, ароматна та не матиме дріжджового присмаку. Завдяки особливому штаму дріжджових клітин і високій підйомній силі вони легко справляються навіть із «важким» здобним тістом із високим вмістом жиру та цукру, де звичайні дріжджі можуть не впоратися.

Смачного!

Золоті слова

«Смійся, навіть коли сумно – плакати занадто легко»

(Мерлін МОНРО (1926–1962), американська кіноакторка, модель, співачка, яка є одним із найкультовіших образів американського кінематографа та символів усієї світової культури).

2026 КВІТЕНЬ

Григорій, Микита, Юхим, Анастас, Тит, Полікарп, Сава, Федора.

2 Четвер

Всесвітній день розповсюдження знань про аутизм. Міжнародний день дитячої книги.

☀ схід – 20:41, захід – 06:40. Повний місяць. 14-й день.

☀ схід – 06:52, захід – 19:52. Тривалість дня – 13:00. Тривалість ночі – 11:00.

3 П'ятниця

03. 04. 1933 року в Херсоні український хірург Юрій Вороний вперше у світі виконав клінічну пересадку нирки. 03. 04. 1973 року заснована літературна премія імені П. Тичини.

☀ схід – 21:55, захід – 06:53. Спадаючий опуклий місяць. 15-й день.

☀ схід – 06:50, захід – 19:54. Тривалість дня – 13:04. Тривалість ночі – 10:56.

Іван, Іліодор, Йосип, Микита, Феодосія, Ульф'ян.

4 Субота

День вебмастера. День інтернету. День просвіти з питань мінної небезпеки. Лазарева субота.

☀ схід – 23:10, захід – 07:08. Спадаючий опуклий місяць. 16-й день.

☀ схід – 06:48, захід – 19:55. Тривалість дня – 13:07. Тривалість ночі – 10:53.

Адріан, Георгій, Йосип, Єгор, Зосим, Марія, Микита, Сидір, Юрій, Федір, Яків.

5 Неділя

День неонатолога. День геолога. Вхід Господній в Єрусалим (Вербна неділя).

☀ схід – ----, захід – 07:27. Спадаючий опуклий місяць. 17-й день.

☀ схід – 06:46, захід – 19:57. Тривалість дня – 13:11. Тривалість ночі – 10:49.

Агафія, Георгій, Зенон, Марко, Платон, Семен, Юрій, Федора, Феона.

6 Понеділок

День працівника слідчих органів. День настільного тенісу. Великий понеділок.

☀ схід – 00:23, захід – 07:53. Спадаючий опуклий місяць. 18-й день.

☀ схід – 06:44, захід – 19:59. Тривалість дня – 13:15. Тривалість ночі – 10:45.

Григорій, Павло, Євтихий, Платонида, Мефодій, Севастьян, Ярема.

7 Вівторок

Всесвітній день здоров'я. Великий вівторок.

☀ схід – 01:31, захід – 08:27. Спадаючий опуклий місяць. 19-й день.

☀ схід – 06:41, захід – 20:00. Тривалість дня – 13:19. Тривалість ночі – 10:41.

Георгій, Данило, Єгор, Юрій, Килина, Петро, Прокій, Леон, Серапіон.

8 Серeda

День працівників територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки (військових комісаріатів). Велика серeda.

☀ схід – 02:30, захід – 09:13. Спадаючий опуклий місяць. 20-й день.

☀ схід – 06:39, захід – 20:02. Тривалість дня – 13:23. Тривалість ночі – 10:37.

Іван, Іларіон, Йосип, Юлія, Лука, Родіон, Руфіна, Яків, Ярема, Уляна.

Магнітні бурі у квітні:

Під час магнітних бур метеозалежні люди можуть відчувати головні болі, підвищену стомлюваність і зміни настрою.

- Слабкі: 3, 16, 22, 29.
- Середні: 5, 9, 10, 11, 17, 24.
- Сильні: 4, 18, 23.

Подбайте заздалегідь про ліки від тиску і головного болю. Відмовтеся від алкоголю, кофеїну, важкої та гострої їжі. Бережіть себе і своїх рідних!

Прогноз погоди на Волині з 2 по 9 квітня

Четвер 02 квітня	П'ятниця 03 квітня	Субота 04 квітня	Неділя 05 квітня	Понеділок 06 квітня	Вівторок 07 квітня	Серeda 08 квітня	Четвер 09 квітня
мін. +7° макс. +14°	мін. +6° макс. +14°	мін. +5° макс. +11°	мін. +6° макс. +15°	мін. +4° макс. +17°	мін. +5° макс. +16°	мін. +4° макс. +17°	мін. +5° макс. +19°

Підвіз... на затримання: волинський тракторист перехитрив утікача

с. 7

Місячний і сонячний календарі склад Вадим ХОМІК, вчитель фізики та астрономії КЗСО «Луцький ліцей №1 Луцької міської ради».